ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА.

№ 49.

KURYER WILENSKI.

GAZETA URZEDOWA.

Вильна. ВТОРНИКЪ, 26-го Іюня — **1845** — *Wilno* WTOREK, 26-go *Czerwca.*

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 20 Іюня.

Въ дополненіи къ Высочайшему Приказу, Іюня 7 го дня, изображено: Его Императорское Высочество Великій Князь Александръ Александровичъ назначается Шефомъ Лейбъ-Гвардіи Финскаго Стрѣлковаго Баталіона.

— Высочайшимъ Приказомъ, 7 го Іюня, Генералъ-Лейтенантъ *Гурко 1-й*, назначенъ присутствовать въ Правительствующемъ Сенатѣ, съ оставленіемъ по Арміи.

— Высочайшимъ Приказомъ, 11 го Іюня, состоящій при Гвардейскомъ Корпусѣ, Генералъ-Маіоръ *Гильденштуббе*, назначенъ Командиромъ 1-й Бригады 1-й Гренадерской Дивизіи.

— Во вниманіи къ отлично-усердному служенію и ревностнымъ пастырскимъ трудамъ Епископовъ, Кишиневскаго *Иринарха* и Харьковскаго *Иннокентія*, Всемилостивѣйше пожалованы они въ санъ Архіепископа.

— Въ Высочайшемъ Приказѣ, 8 го Іюня, изображено: Разжалованному (Приказомъ 31-го Мая) по суду изъ Полковниковъ въ рядовые, *Мельникову 2-му*, во уваженіе прежней отличной службы и хо-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St Petersburg, 20 go Czerwca.

W dodatku do Najwyższego Rozkazu Dziennego z d. 7-go Czerwca, wyrażono: Jego Cesarska Wysokość Wielki Xiąże Alexander Alexandrowicz mianowany Szefem Fińskiego Batalionu Strzelców Lejb-Gwardyi.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, tejże daty, Jenerał-Porucznik *Gurko 1-szy*, mianowany Członkiem Rządzącego Senatu, z liczeniem się w Armii.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, 11 go Czerwca, liczący się przy Korpusie Gwardyi, Jenerał-Major *Hildensztubbe*, mianowany Dowódzcą 1-éj Brygady 1-éj Dywizyi Grenadyerów.

— Że względu na odznaczającą się gorliwością służbę i szczególne pasterskie prace, Biskupi: Kiszyniewski *Irynarch* i Charkowski *Innocenty*, Najłaskawiéj mianowani Arcybiskupami.

— W Najwyższym Rozkazie Dziennym, 8-go Czerwca, wyrażono: Zdegradowanemu (przez Rozkaz Dzienny 31-go Maja, przez sąd z Półkownika na szeregowego, *Mielnikowowi 2-mu*, ze względu na uprzednią odznaczającą się

СМѢСЬ.

Принцъ Астурійскій, Графъ Монтемелинъ.

Отреченіе Донъ Карлоса, естественно, обращаетъ вниманіе всѣхъ на принца Астурійскаго, и потому въ парижскихъ журналахъ сообщаютъ слѣдующее извѣстіе объ немъ. Карлъ-Людовикъ-Марія, родился 31-го Января 1818 года, слѣдовательно ему теперь 28 лѣтъ отъ роду. Принцъ одаренъ отъ природы прекрасною наружностію, которою вмѣстѣ съ увлекательнымъ обращеніемъ производитъ пріятное впечатлѣніе. Всѣ черты его лица отличаются мужествомъ. Будучи искусенъ во всѣхъ тѣлесныхъ движеніяхъ, онъ слыветъ отличнѣйшимъ ѣздокомъ; а знавшіе его въ Буржѣ офицеры утверждаютъ, что онъ имѣетъ обширныя свѣдѣнія въ теоретической и практической части военнаго искусства. По другимъ отраслямъ наукъ онъ также сдѣлалъ не менѣе значительные успѣхи, преимущественно же старался усовершенствовать себя въ языкознаніи и исторіи. Кромѣ природнаго языка, онъ объясняется съ легкостію — на французскомъ, англійскомъ и италіянскомъ языкахъ, на нѣмецкомъ — не столько свободно, а латинскій знаетъ до такой степени, что можетъ

ROZMAITOŚCI.

Xiąże Asturyi, Hrabia Montemelin.

Abdykacya Don Karlosa zwraca naturalnie oczy wszystkich na Xięcia Asturyi, i przeto dzienniki Paryzkie umieszczają następującą o nim wiadomość. — Xiążę Karol Ludwik Marya, urodził się d 31 Stycznia 1818 r., ma więc teraz rok 28. Obdarzony z natury udatną powierzchownością, całém też postępowaniem swojém sprawia niemniéj miłe wrażenie. Wszystkie rysy jego twarzy noszą cechę męzkości. Zręczny we wszystkich ruchach i ćwiczeniach ciała, chwalony jest powszechnie jako biegły jeżdziec, a oficerowie, którzy go znali w Bourges, zapewniają, że w teoryczném i praktyczném części sztuki wojennéj posiada większe niż zwykłe ukształcenie. Innym także gałęziom umiejętności poświęcał się nie bez korzyści, szczególniéj starał się wydoskonalić w językach i wiadomościach historycznych. Oprócz języka macierzystego, mówi z pewną biegłością po francuzku, angielsku i włosku, mniéj płynnie po niemiecku, a w łacińskim tyle jest mocny, że może bez trudności czytać dzieła dawnych pisarzy, a nawet w razie potrzeby potoczną prowadzić rozmowę. Gorliwy czytelnik gazet hiszpańskich, francuzkich, angielskich i kilku niemieckich, zwykł z mappą w ręku śle-

рошаго состоянія бывшаго въ командованіи его Гусарскаго Его Величества Короля Ганноверскаго Полка, даруется Всемилостивѣйшее прощеніе, съ возвращеніемъ чиновъ, знаковъ отличія и дворянскаго достоинства и съ назначеніемъ его въ Харьковскій Уланскій Полкъ.

jego służbę i dobry stan dowodzonego przezeń Półku Huzarów Najjaśniejszego Króla Hannowerskiego, udziela się Najłaskawsze przebaczenie, z przywróceniem rang, orderów i szlachectwa, i z zaliczeniem go do Charkowskiego Półku Ułanów.

Вильна.

Недавно мы слышали краснорѣчивое слово, произнесенное Высокопреосвященнѣйшимъ Іосифомъ Архіепископомъ Литовскимъ и Виленскимъ, по случаю открытія въ Вильнѣ Православныя каѳедры и перемѣщія сюда Епархіальнаго Управленія. Нынѣ, удостоясь получить согласіе Его Высокопреосвященства, мы спѣшимъ сообщить читателямъ нашимъ другое не менѣе замѣчательное слово его, произнесенное три года тому назадъ, при открытіи Александровскаго Брестскаго Кадетскаго Корпуса (30 Августа 1842 г.). Архипастырское слово это, обращенное къ юношамъ, готовящимся къ поступленію въ военную службу, бывъ равно интересно для каждаго, заключаетъ высокое и спасительное назиданіе для тѣхъ, которые намѣрены по той же части посвятить себя на службу Государю и Отечеству, а въ особенности для будущихъ воспитанниковъ помянутаго Корпуса, выборъ которыхъ изъ дѣтей Дворянства здѣшнихъ Губерній совершается ежегодно въ это время.

Wilno.

Przed niewielą dniami, miasto nasze słyszało wymówny głos JW. Arcybiskupa Litewskiego *Józefa*, z powodu odkrycia tu Katedry Św. Mikołaja i przeniesienia Litewskiego Dyecezalnego Zarządu. Teraz, za wysokiém zezwoleniem Jego Arcy Pasterskiéj Mości, śpieszymy z ogłoszeniem drugiéj, nie mniéj świetnéj Jego odezwy, którąśmy słyszeli przed trzema laty, przy otwarciu Alexandrowskiego Korpusu Kadetów w Brześciu, (30 Sierpnia 1842 roku). Głos ten Arcy-Parsterski, obrócony do młodzieży, kształcącéj się do wojskowego zawodu, ściąga się w ogólności, i jest ważną nauką dla tych wszystkich, którzy chcą w podobnymże zawodzie poświęcić się na służbę Monarchy i Ojczyzny; mianowicie zaś dla przyszłych wychowańców tegoż Korpusu, którzy z synów Dworzaństwa gubernii tutejszych, tak w niniejszym roku jak i w następnych, w tym właśnie czasie przedstawiani do niego bydź mają.

СЛОВО,

Произнесенное Высокопреосвященнѣйшимъ Іосифомъ, Архіепископомъ Литовскимъ и Виленскимъ въ 30 день Августа 1842 года, при открытіи Брестскаго Кадетскаго Корпуса.

Премудрость созда себѣ домъ: закла своя жертвенная, раствори въ чаши своей вино, и уготова свою трапезу. Посла своя рабы, созывающи и глаголющи: иже есть безуменъ да пріидетъ ко мнѣ: и требующимъ ума рече: пріидите ядите мой хлѣбъ и пійте вино еже раствориxъ вамъ; оставите безуміе, и живи будете, взыщите разума, и исправите разумъ въ вѣдѣніи.

Притъ. Солом. IX, 1—6.

Затвердите, о юноши! въ сердцахъ вашихъ сію притчу Царя Соломона, столь прекрасно изображающую настоящее положеніе ваше. Домъ, въ которомъ мы нынѣ собрались, созданъ для васъ премудростію общаго нашего Отца Государя. Онъ обеспечилъ здѣсь все нужное для вашего существованія, для образованія вашего ума и сердца *уготова трапезу*. И къ трапезѣ сей созываетъ васъ не чрезъ слугъ своихъ, но чрезъ надежду всея Россіи, первороднаго своего сына и Наслѣдника, Государя Цесаревича, Котораго удостоились вы имѣть своимъ Начальникомъ и Попечителемъ. Онъ, съ кроткою любовію, приглашаетъ васъ, къ сей трапезѣ премудрости: да оставите дѣтское ваше невѣжество, раскроете умственныя ваши

MOWA

Najprzewielebniejszego Józefa, Arcybiskupa Litewskiego i Wileńskiego, miana dnia 30 Sierpnia 1842 roku, przy otwarciu Brzeskiego Korpusu Kadetów.

Mądrość zbudowała sobie dom: ofiarowała ofiary swoje, roztworzyła wino i stół swój wystawiła. Posłała sługi swe aby przyzwały: jeśli kto jest maluczkim, niechaj przyjdzie do mnie. I potrzebującym rozumu mówiła: pojdźcie, pożywajcie chleba mego i pijcie wino, które wam roztworzyła. Opuśćcie dziecińswo a żyjcie i chodźcie drogami roztropności.

Przypowieść Salom. IX. 1—6.

Wraźcie głęboko w swe serca, młodzieńcy, tę przypowieść Króla Salomona! Ona tak wybornie odpowiada waszemu obecnemu położeniu. Dom, w którym zebraliśmy się teraz, zbudowała dla was mądrość Monarchy, spólnego naszego Ojca. On opatrzył tu wam wszystko potrzebne dla waszego utrzymania, i dla ukształcenia waszego rozumu i serca — *mądrość wystawiła tu stół swój*. I do tego stołu przyzywa On was, nie przez swoje sługi, ale przez nadzieję całéj Rossyi, pierworodnego Swojego Syna i Następcę Cesarzewicza Pana, którego macie szczęście mieć swym Naczelnikiem i Opiekunem. On to łagodnym głosem miłości, powołuje was, abyście opuścili niewiadomość swojego dzieciństwa, abyście otworzyli swoje umysłowe zdolności, oświecili swe serca wysokiemi prawi-

---

безъ затрудненія читать сочиненія древнихъ писателей, и даже, въ случаѣ нужды, объясняться на немъ. Усердно читая газеты испанскія, французскія, англійскія и нѣсколько нѣмецкихъ, онъ обыкновенно, съ картою въ рукахъ, слѣдитъ за ходомъ политическихъ событій, и мнѣнія его о политическихъ лицахъ и отношеніяхъ служатъ доказательтсвомъ его здраваго и прозорливаго ума и безпристрастнаго сужденія. Его учтивость относительно дамъ, качество еще болѣе свойственное Испанцамъ, чѣмъ Французамъ, обнаруживаетъ въ немъ потомка Генриха IV. Принцъ этотъ подвергался тяжкимъ испытаніямъ. Едва онъ оставилъ колыбель, какъ вдругъ вспыхнули революціонныя движенія въ Испаніи, вслѣдствіе коихъ родители его, въ 1822 году, бѣжали съ нимъ въ Кадиксъ, и только по совершенномъ подавленіи революціи, то есть, послѣ вторженія французскихъ войскъ, прибыли обратно въ Мадритъ. Но вскорѣ новая буря, послѣ кончины Короля Фердинанда VII, въ 1833 году, заставила снова Донъ Карлоса искать убѣжища въ Португаліи. Послѣ сдачи Эвори, юный принцъ Астурійскій, коему было тогда 16 ть лѣтъ отъ роду, въ Маѣ мѣсяцѣ 1834 года, отправился со своими родителями въ Англію, и остался тамъ при

dzić bieg wypadków spółczesnych, a jego zdanie o osobach i stosunkach politycznych, dowodzi często jego bezstronności, nieuprzedzonego zdania i zdrowego rozsądku. Grzeczność jego dla dam, przymiot bardziéj jeszcze właściwy Hiszpanom niż Francuzom, zdradza w nim potomka Henryka IV. Xiąże ten przebył szkołę cierpkich doświadczeń. Zaledwie wyszedł z kolebki, gdy wybuchnęły poruszenia rewolucyjne w Hiszpanii, w skutek których rodzice jego w r. 1822 schronili się z nim do Kadyxu, i dopiéro po całkowitém przytłumieniu rewolucyi, przez wkroczenie francuzkiego wojska, znowu do Madrytu wrócili. Ale wnet nowa burza, po śmierci Króla Ferdynanda VII, w roku 1833, zmusiła znowu Don Karlosa szukać schronienia w Portugalii. Po poddaniu Ewory, młody Xiąże Asturyi, mając wtedy lat 16, udał się z rodzicami swemi, w maju 1834 r., do Anglii, i pozostał tamże przy matce, podczas gdy sam Don Karlos, przebrany, udał się przez Francyą do Nawarry, dla zaczęcia wojny domowéj. Po śmierci matki swojéj, młody Xiąże Asturyi wraz z resztą rodzeństwa swego, bawił ciągle w Anglii pod opieką ciotki, Xiężniczki Beira, która późniéj miała zostać drugą jego matką. W r. 1835 cała rodzina udała się naprzód do Piemontu, a stamtąd do Salcburga. W r. 1838 młody Xiążę wraz z Xiężniczką Beira, zdołał za pomocą legitymistów francuzkich,

способности, просвѣтите сердце ваше высокими правилами нравственности и долга; и воскреснете отъ жизни плотской къ жизни разумной — *живи будете*: и сверхъ того *исправите разумъ въ вѣдѣніи* т. е. умъ вашъ обогатите, укрѣпите свѣдѣніями и науками, приличными всякому образованному человѣку, а въ особенности необходимыми вамъ, готовящимся быть полезными слугами и защитниками любезнаго нашего Отечества.

А завидно, великое наше Отечество! Изъ зерна, брошеннаго на берегахъ Москвы, теплотворными лучами Самодержавія, возрасло оно въ исполинское древо, покрывающее нынѣ вѣтвями своими какъ бы цѣлый особый міръ. И міръ сей исполненъ изобильно благъ природы, раскрывающихся на всякомъ шагѣ. И на семъ неизмѣримомъ пространствѣ, разсыпанъ безчисленный единоплеменный народъ Славянскій. И народъ сей, съ сыновнею любовію, слѣдуетъ мановенію благотворной воли единаго Помазанника Божія, Отца своего и Государя. И воля сія, столь же свободная отъ безумнаго своевольства черни, сколько отъ мечтаній близорукихъ умозрителей: даетъ всюду полезное направленіе разумному труду, ограждаетъ общій порядокъ мудрыми законами, сѣетъ всюду благодѣтельное просвѣщеніе, извлекаетъ изъ нѣдръ варварства многочисленныя племена, мощною десницею соединяетъ ихъ во одно благообразное цѣлое, возводитъ насъ въ націю столько же сильную сколько просвѣщенную; и готовитъ ей завидный жребій, быть просвѣтительницею и образовательницею цѣлаго полуміра — жребій котораго удостоились немногіе историческія націи.

Пожалѣемъ о тѣхъ изъ родичей нашихъ, кои вмѣсто участія съ нами въ столь великомъ предназначеніи, предали себя въ орудія тайныхъ иноземныхъ скопищъ, Мы непозавидуемъ никому—и носить имя сыновъ исполинской Россіи, быть участниками въ великомъ ея предназначеніи, не ниже, такъ! не ниже о благородные юноши, жребія кого бы то ни было изъ гражданъ на земномъ шарѣ!

Но чтобы носить съ честію имя сыновъ великаго нашего Отечества, необходимо быть овому полезнымъ. Коль нискромно, или возвышено будетъ мѣсто, которое промыслъ предназначаетъ вамъ на поприщѣ вашего служенія, на каждомъ ожидаетъ васъ долгъ, которому слѣдуетъ повиноваться, обязанности которыя необходино исполнять. Что повелѣваетъ первый, какъ исполнять послѣдвія,—научатъ васъ, о юноши, ваши начальники и наставники. Они предъ Богомъ и Государемъ обязаны отвѣтомъ, за ваше умственное образованіе, за чистому нравовъ вашихъ— и горе имъ если забудутъ долгъ свой! Предайте жъ себя ихъ руководству съ полною довѣренностію; откройте невинныя сердца ваши ихъ спасительнымъ наставленіямъ, повинуйтесь приказаніямъ ихъ, какъ собственныхъ родителей вашихъ, какъ постановленнымъ надъ вами общимъ Отцемъ нашимъ Государемъ. Обратите особенно всю любовь все упованіе, ваше, къ сему общему нашему Отцу, къ ближайшему вашему Попечителю Наслѣднику Его Государю Цесаревичу, и къ главному вашему Начальнику Его Высочеству

dłami moralności i obowiązku, abyście zmartwych wstali od życia zmysłowego do życia rozumnego: *opuśćcie dziecińslwo a żyjcie i chodźcie drogami roztropności*— to jest: abyście wzbogacali swój umysł, ozdobili wiadomościami i naukami, co tak przystoją każdemu z ludzi ukształconych, a najnieuchronniéj są potrzebne dla was, którzy się sposobicie na pożytecznych sług i obrońców naszéj kochanéj Ojczyzny.

A do zawiści, ta nasza wielka Ojczyzna! Z ziarna rzuconego na brzegach Moskwy, ożywczemi promieńmi jednowładztwa, urosła ona w olbrzymie drzewo, którego konary pokrywają teraz niejako cały świat udzielny! I świat ten napełnionym jest obficie skarbami przyrodzenia, otwierającemi się na każdym kroku. I na całéj téj nieobejrzanéj przestrzeni, rozsypany niezliczony jednoplemienny Słowiański narod, I narod ten z synowską miłością, powoduje się skinieniem dobroczynnéj woli jednego Bozkiego Pomazańca, swojego Ojca i Monarchy. I ta wola również swobodna od bezrozumnych szałów motłochu, jak i od marzeń krótko widzących zapaleńców, wszędzie nadaje pożyteczny kierunek rozsądnéj pracy, ochrania powszechny porządek mądremi prawami, rozpościera dobroczynną oświatę, wydźwiga z ciemności barbarzyństwa liczne plemiona, potężną prawicą łączy je w jedną piękną całość, i utwarzając z nas narod niemniéj oświecony jak silny, przygotowuje mu godny zawiści udział kierowania ukształceniem i wychowaniem połowy świata— udział, jakiego dostąpiło nader niewiele historycznych ludów.

Ubolewajmy nad temi z liczby rodaków naszych, którzy miasto uczęśniczenia z nami w przeznaczeniu tak wielkiém, oddali się za narzędzia pokątnych cudzoziemskich knowań. O nie nam zazdrościć innym losu! Nosić imie synów olbrzymiéj Rossyi, być uczęśnikami wielkiego jéj przeznaczenia, nie niższy to los, tak! szlachetni młodzieńcy! nie niższy od losu kogobądźkolwiek z prawych obywateli, na całym świecie.

Lecz chcąc nosić zaszczytnie imie synów wielkiéj naszéj Ojczyzny, nieodzownie potrzeba być jéj użytecznym. Jakkolwiek skromne, lub jakkolwiek świetne może być miejsce, które opatrzność naznacza wam w dalszym waszym zawodzie, na każdém z tych miejsc czeka was obowiązek, któremu należy się poświęcić, czekają was powinności, których należy dopełniać. Co nakazuje wam piérwszy? i jak dopełniać ostatnich? nauczą was, młodzieńcy, wasi zwierzchnicy i mistrze. Oni przed Bogiem i Monarchą odpowiadać mają za wasze umysłowe ukształcenie, za czystość waszych obyczajów— i biada im, jeśli zapomną swojego obowiązku! Oddajcież się ich przewodnictwu z zupełną ufnością, otworzcie wasze niewinne serca ich zbawiennym naukom, słuchajcie ich rozkazów, jak rozkazów własnych rodziców, jako tych, którzy są postawieni nad wami przez naszego spólnego Ojca Monarchę. Obróćcie mianowicie całą miłość, całą waszą nadzieję ku temu naszemu powszechnemu Ojcu, ku bezpośredniemu waszemu Opiekunowi Następcy Jego Cesarzewiczowi Panu i ku głównemu waszemu Naczelnikowi Jego Xiążęcéj Mości Wielkiemu Xięciu Michałowi Pawłowiczowi. Oni po-

---

матери, между тѣмъ какъ самъ Донъ Карлосъ, переодѣтый, отправился чрезъ Францію въ Наварру, для начатія междоусобной войны. По кончинѣ своей матери, юный принцъ Астурійскій, вмѣстѣ съ остальною своею фамиліею, находился постоянно въ Англіи, подъ опекою своей тетки, принцессы Беирской, которая послѣ того должна была сдѣлаться второю его матерью. Въ 1835 году все семейство отправилось сначала въ Піемонтъ, а оттуда въ Зальцбургъ. Въ 1838 году, юный принцъ, вмѣстѣ съ принцессою Беирскою, съ помощію французскихъ легитимистовъ успѣлъ обмануть бдительность французской полиціи, и пробраться къ Донъ Карлосу, на театръ военныхъ дѣйствій въ Наваррѣ. Онъ прибылъ туда 17 го Сентября 1838 года, но не прошло и года, какъ уже, 14-го Сентября 1839 года, долженъ былъ, какъ эмигрантъ, бѣжать вмѣстѣ съ отцемъ своимъ на французскую землю, гдѣ и донынѣ находится въ политическомъ заточеніи. Вотъ прошедшая жизнь этого принца; но кто можетъ предугадать его будущность? Присвоенный теперь принцемъ Астурійскимъ титулъ графа Монтемолинъ, происходитъ отъ древняго испанскаго командорства, и принадлежалъ всегда Королевичамъ, наслѣдникамъ испанскаго престола.

omylić baczność policyi tego kraju, i dostać się do Don Karlosa, na widownię wojny w Nawarze. Przybył tam d. 17 paźdz. 1838 r; ale rok jeszcze nie upłynął, gdy już d. 14 września 1839 r., musiał znowu, jako emigrant, uchodzić razem z ojcem na ziemię francuzką, gdzie dotąd w politycznem więzieniu zostaje. Taka jest przeszłość tego Xięcia: przyszłość zaś jego — kto zdoła przewidzieć?— Tytuł Hrabiego Montemolin, który przybrał teraz Xiążę Asturyi, pochodzi od dawnéj kommandoryi hiszpańskiéj, i należy zawsze do Królewica, następcy tronu hiszpańskiego.

Великому Князю Михаилу Павловичу. Они наипаче смотрятъ на васъ, какъ на дѣтей своихъ,—заставте жъ ихъ радоваться, вашимъ поведеніемъ, вашими успѣхами. Паче же всего, незабывайте, о Христолюбивые юноши, Отца Небеснаго, Творца и Зиждителя всѣхъ васъ! безъ его промысла, неможетъ совершиться ни одно изъ вашихъ начинаній; безъ его благости, ни одно изъ вашихъ дѣйствій неможетъ быть освящено, къ вѣчному вашему блаженству! Храните жъ въ сердцахъ вашихъ Страхъ Божій, обращайтесь ко Всевышнему въ усердныхъ молитвахъ вашихъ, исполняйте священный завѣтъ Его. Тогда и на бранномъ поприщѣ вашемъ, неоставитъ Онъ васъ, вѣщавшій нѣкогда избранному народу своему: *Аще въ повелѣніяхъ моихъ ходите и заповѣди мои сохраните, и сотворится; поженете враги ваша предъ вами; и поженутъ пять отъ васъ сто, и сто васъ поженетъ тьмы.*

Позвольте обратиться и къ вамъ, достойные представители благороднаго Дворянства, положившаго основаніе сему заведенію, усердіемъ и пожертвованіями своими. Вы знаете и знаете съ прискорбіемъ, что въ сторонахъ нашихъ есть еще къ несчастію люди, которые видятъ отечество свое не здѣсь, гдѣ ихъ питаетъ родная земля, гдѣ лежитъ прахъ ихъ отцевъ Славянъ, гдѣ на поприщѣ жизни общественной собратія требуютъ ихъ содѣйствія, гдѣ связываетъ ихъ священная вѣрноподданническая клятва; но мечтаютъ видѣть его тамъ, гдѣ думаютъ найти свободу буйной, дикой воли и необузданнымъ страстямъ своимъ. Они къ несчастію сѣютъ еще иногда втайнѣ вредныя правила и внушенія въ слабыя неопытныя сердца. Отъ сихъ—то плевелъ, отъ сей язвы общественной, защищайте, вмѣстѣ со всѣми благомыслящими, предстоящее вамъ юношество, если долгъ или снисхожденіе начальства дозволяетъ оному быть внѣ стѣнъ сего заведенія. Да юный разсадникъ сей доставитъ усердныхъ и просвѣщенныхъ слугъ отечеству и Государю, да гордится ими Россія, и да будутъ они елеемъ, изцѣляющимъ прежнія язвы несчастныхъ раздоровъ и звеномъ связующимъ на вѣчныя времена единодушіемъ и любовію, родныя племена Великаго Русскаго Царства.

Помолимся съ Церковію, *къ Богу Создателю, Вседержителю и Содѣтелю всѣхъ; да призритъ на домъ сей, утвердитъ его на твердомъ камени Божественнаго Евангельскаго гласа, благословитъ его, и хотящимъ въ немъ жити, свободитъ отъ всякаго навѣта сопротивнаго. Аминь.*

Одесса, 5 *Іюня.*

Въ Субботу, 2-го Іюня, Его Императорское Высочество Великій Князь Константинъ Николаевичъ изволилъ посѣтить, утромъ, Императорскій Ботаническій Садъ, состоящій подъ покровительствомъ Ея Императорскаго Величества Институтъ Благородныхъ Дѣвицъ и Архангело-Михайловскій Женскій Воспитательный Монастырь, и съ любознательностью осматривалъ устройство сихъ заведеній. Въ два часа по полудни, Его Высочество изволилъ возвратиться съ своею свитою на пароходный фрегатъ „Бессарабія", который немедленно поднялъ якорь и отплылъ въ Севастополь, въ сопровожденіи военнаго парохода „Громоносецъ".

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Франція.

Парижъ, 17 *Іюня.*

Его Величество Король пріѣзжалъ вчера въ Парижъ, и послѣ совѣта министровъ положилъ краеугольный камень, для монумента герцога Орлеанскаго на Луврской площади.

— Извѣстно, что Донъ Карлосъ, отрекшись отъ престола, просилъ паспорта. На эту просьбу сперва не отвѣчали, потому что французское правительство хотѣло предварительно снестись съ Королевою Христиною. Говорятъ, что отвѣтъ Королевы на дняхъ полученъ, и что Ея Величество не противится выѣзду Донъ Карлоса въ Италію.

— Въ альжирскомъ журналѣ пишутъ: „Абд-эль-Кадеръ отправился, кажется, въ страну Эль-Агуатъ, гдѣ встрѣтилъ онъ сильное сопротивленіе; ибо возвратился въ скоромъ времени, лишась 50 всадниковъ.

glądają na was jak na własne dziatki: niechże się cieszą waszém prowadzeniem i waszemi postępami w naukach. Nadewszystko zaś, nie zapominajcie, kochani młodzieńcy, Ojca Niebieskiego, naszego Twórcy i Zachowawcy Bez Jego opatrzności, nie weźmie końca żaden z waszych zamysłów; bez Jego dobroci, żaden z waszych czynów nie zostanie poświęconym ku wiecznemu waszemu szczęściu. Zachowajcież w sercach waszych bojaźń Bożą. uciekajcie się do Najwyższego z serdeczną modlitwą, dopełniajcie świętych Jego przykazań. Wtedy i w bojowym waszym zawodzie nie opuści was Ten, który mówił niegdyś do wybranego swojego ludu: *Jeśli w przykazaniach moich chodzić będziecie i wypełnicie je, będziecie uganiać nieprzyjacioły wasze i upadną przed wami: będą gonić pięć waszych sto obcych, a sto z was dziesięć tysięcy!* (Lewit 26).

Teraz, słów kilka do was, dostojni przedstawiciele Dworzaństwa, którego gorliwość i ofiary położyły piérwszą podstawę temu zakładowi. Wiecie i wiecie ze smutkiem, że w naszym kraju, nieszczęściem są jeszcze ludzie, którzy widzą swoją ojczyznę nie tu, gdzie ich wyżywia rodzinna ziemia. gdzie leżą prochy Słowian ich ojców, gdzie do zawodu społecznego życia potrzebują bracia ich spółdziałania, gdzie ich wiąże święta przysięga na wierność Monarsze: ale widzą ją w swoich marzeniach tam, gdzie spodziewają się znaleść swobodę szalonéj, nieujętéj woli, i niehamowanym namiętnościom. Na nieszczęście, niekiedy jeszcze zaszczepiają oni w ukryciu zgubne prawidła i wrażenia w sercach słabych i niedoświadczonych. Od tego to kąkolu, od téj społecznéj zarazy, strzeżcie łącznie ze wszystkimi dobrze myślącymi, obecną tu młodzież: ilekroć z obowiązku, lub za dozwoleniem swych zwierzchników. znajdzie się ona zewnątrz ścian tego zakładu. Niech młody ten przybytek nauk wyda gorliwych i oświeconych sług Ojczyznie i Monarsze: niech się z nich chlubi Rossya: niech będą oni balsamem gojącym przeszłe rany nieszczęsnych zawichrzeń, i ogniwem spajającém, na wieczne czasy, w jednomyślności i miłości, rodzinne plemiona wielkiego Rossyjskiego Państwa.

Wznieśmy z kościołem modły: *do Boga Twórcy Zachowawcy i Sprawcy wszystkiego: aby wejrzał na dom ten, utwierdził go na opoce głosu świętéj Ewanielii, pobłogosławił mu, i tych którzy w nim żyć będą, zachował od wszelkiéj złéj przygody.* Amen.

Odessa, 5 *czerwca.*

Dnia 2-go Czerwca, w Sobotę, Jego Cesarska Wysokość Wielki Xiążę Konstanty Nikołajewicz, raczył zwiedzić z rana, Cesarski ogród Botaniczny, zostający pod opieką Najjaśniejszéj Cesarzowéj Jéj Mości Instytut Szlachetnych Panien i Żeński Wychowawczy Klasztor Michała Archanioła, i z ciekawością oglądał urządzenie tych zakładów. O godzinie 2-éj z południa, Jego Wysokość powrócił wraz ze swym orszakiem na pokład parowéj fregaty „*Bessarabia*", która niezwłócznie rozwinęła żagle i puściła się do Sewastopola, w towarzystwie wojennego statku parowego „*Gromonosiec.*"

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Francya.

Paryż, 17 *czerwca.*

Król zjeżdżał wczoraj do Paryża, i po odbytéj radzie Ministrów, położył kamień węgielny na pomnik konny Xięcia Orleanu, w dziedzińcu pałacowym Louwru.

— Wiadomo, że Don Karlos, przesyłając zrzeczenie się tronu, żądał paszportu. Na tę prośbę nic mu wówczas nie odpowiedziano, gdyż gabinet francuzki chciał wprzódy zasięgnąć rady Królowéj Krystyny. Mówią, że odpowiedź Krolowéj już przed dwóma dniami nadeszła, i że pomieniona Monarchini nie sprzeciwia się wyjazdowi Don Karlosa do Włoch.

— Z dziennika *Algierya*: „Zdaje się, że Abd el-Kader udał się w stronę El-Aghouat, gdzie silny znalazł opór. Emir, po nagłym pochodzie, miał utracić 50 jeźdźców. Jenerał Gery idzie ku południowi. Jenerał La-

Генералъ Жерп выступилъ въ южныя провинціи. Генералъ Ламорисьеръ расположился между Сеидою и Тіаретомъ. Генералъ Каваньякъ, 26 Мая выступилъ въ походъ, для преслѣдованія эмира въ странѣ Щотъ "

— Письмо изъ Маскары сообщаетъ, что Абд-эль-Кадеръ сдѣлалъ выласку и напалъ на племя Стильтовъ, у коего захвативъ значительную добычу, быстро двинулъ назадъ свои войска.

— Въ Оранѣ и Тлемезенѣ разнеслись слухи, что Абдерраманъ Мулей встрѣтилъ неудачу въ горахъ, съ южной стороны Феца. Подробности еще не извѣстны.

— Во время пребыванія Короля въ замкѣ Бизи, Его Величество разговаривалъ съ министромъ внутреннихъ дѣлъ, оставшимся въ Парижѣ, посредствомъ электрическаго телеграфа. Король и его министръ сами дѣйствовали пружинами, помѣщенными на письменныхъ ихъ столахъ, въ Бизи и въ Парижѣ. Говорятъ, что Королю такъ понравился этотъ новый родъ телеграфа, что онъ рѣшился приказать устроить такіе телеграфы между Нельи и разными министерствами.

— Деревянныя мостовыя, заведенныя съ большими издержками преимущественно въ Парижѣ и Лондонѣ, оказались непрочными и несоотвѣтственными своей цѣли; посему въ Парижѣ эти мостовыя начинаютъ передѣлывать въ каменныя.

18 *Іюня.*

На прошедшемъ засѣданіи палаты депутатовъ утвержденъ бюджетъ военнаго министерства. Вообще палата предназначила на сей бюджетъ 237,095,874 фр. Бюджетная коммиссія предложила сбереженія 4,725,417 фр., на что палата согласилась. Въ одномъ изъ журналовъ дѣлаютъ по сему предмету замѣчаніе, что въ 1830 году, бюджетъ военнаго министерства составлялъ 187 милл., хотя тогда во Франціи считалось 340,000 чел. подъ ружьемъ, была война въ Альжиріи, и жалованье войскамъ было повышено.

— По бюджету министерства исповѣданій на 1846 годъ, Франція, въ церковномъ отношеніи раздѣлена на 80 епархій, коими управляютъ слѣдующіе прелаты: Одинъ архіепископъ (парижскій), съ жалованьемъ 40,000 фр., 14-ть архіепископовъ—съ жалованьемъ по 15,000 фр каждый, и 65 епископовъ съ жалованіемъ по 10,000 фр., итого 900,000 фр. Два архіепископа (Ліонскій и Арраскій), сверхъ жалованья своего 15,000 фр., получаютъ еще по 10,000 фр., по званію Кардиналовъ. Главныхъ Викаріевъ считается 176 чел., жалованье коихъ простирается до 368,000 фр; 661 каноникъ, получаютъ 1,005,000 фр.; 3,300 пробстовъ, получаютъ отъ правительства 4,206,000 франк.; 28,500 пробстъ-помощникамъ и священникамъ отпускается 23,125 800 фр. На Сенъ-Денискій капитулъ употребляется въгодъ 200,000 фр.; для стипендіантовъ и воспитанниковъ семинарій назначено 1,000,000 фр. въ годъ. Весь бюджтъ католическаго исповѣданія состоитъ изъ 36,318,000 фр; для протестантскаго вѣроисповѣданія отпускается изъ казначейства 1,225,000 фр., и для еврейскагс 110,400 франк Протестантское вѣроисповѣданіе имѣетъ 690 священниковъ.

— Почти всѣ журналы того мнѣнія, что палата депутатовъ, засѣданія коей продолжатся только до 15 Іюля, не окончитъ всѣхъ своихъ занятій, имѣя 17 проектовъ для разсмотрѣнія, а въ томъ числѣ и бюджетъ на 1846 года.

— Въ Мониторѣ напечатано много донесеній изъ Альжиріи военному министерству, по предметамъ извѣстнымъ уже публикѣ. Возстаніе на марокккскихъ границахъ уже усмирено, и у Кабиловъ также водворено спокойствіе. Восточная часть, константинской провинціи возмутилась, но зло предупреждено въ самомъ началѣ. Генералъ Бедо, послѣ сильной стычки подъ Айдуссою, совершенно разбилъ Авровъ. Варенсерисы сдались на капитуляцію. Абд-эль-Кадеръ находился 5 Іюня на берегахъ Шелифа, въ Эль-Агуатѣ, въ томъ самомъ мѣстѣ, гдѣ, въ 1843 году, герцогъ Омальскій отбилъ у него лагерь. Маршалъ полагаетъ, что какъ Абд-эль-Кадеръ не можетъ пріобрѣсти себѣ новыхъ владѣній въ Марокко, то вѣроятно поселится за неблагопріятствующими намъ племенами маскарской и тлемеценской пустыни. Племена сіи считаютъ до 108,000 чел. народонаселенія и могутъ выставить въ поле до 25,000 воиновъ. Войска сего достаточно для того, чтобы держать въ страхѣ всѣ войска Оранской провинціи, потому что преслѣ-

moricière stoi między Seidą a Tiaretem. Jenerał Cavaignac, 26 maja, wyruszył w pogoń za Emirem, w kierunku Szott."

— List z Maskary donosi, że Abd-el-Kader zrobił wycieczkę i napadł na pokolenie Styttów, któremu zabrawszy różne łupy, cofnął się śpiesznie z swém wojskiem.

— Krążą pogłoski w Oranie i Tlemezen, że Cesarz Marokański Mulej Abd-er-Rhaman miał ponieść klęskę w górach leżących na południe Fezu. Szczegóły nie są wiadome.

— W czasie pobytu Króla w zamku Bizy, J. K. Mość rozmawiał z Ministrem spraw wewnętrznych, który pozostał w Paryżu, za pomocą elektrycznego telegrafu. Król i jego Minister poruszali sami narzędziami umieszczonemi na ich biurach, na jedném w Bizy, a na drugiém w Paryżu. Mówią, że Króla tak zajął ten nowy rodzaj kommunikacyi, że ma zamiar kazać urządzić podobne telegrafy między Neuilly i różnemi ministerstwami.

— Brukowanie ulic drzewem, które z wielkim kosztem zaprowadzono szczególniéj w Paryżu i Londynie, okazało się nietrwałém i celowi nieodpowiedniem; dla tego też w Paryżu zaczynają już bruki drewniane przerabiać znowu na kamienne.

Dnia 18 czerwca.

Na onegdajszém posiedzeniu Izby Deputowanych, uchwalono budżet wydatków ministerstwa wojny. Ogółem uchwaliła Izba 237,095,874 fr. dla tego wydziału; kommissya bowiem budżetowa zaproponowała oszczędność 4,725,417 fr., do któréj przychyliła się Izba. Jeden z dzienników czyni z tego powodu uwagę, że w roku 1830 budżet dla ministerstwa wojny wynosił tylko 187 milionów, lubo wówczas Francya liczyła do 310,000 ludzi pod bronią, toczyła wojnę w Algieryi, i podwyższyła żołd wojsku.

— Podług budżetu ministerstwa wyznań na rok 1846, Francya, pod względem kościelnym, podzielona jest na 80 dyecezyi; na czele których znajdują się następujący Pasterze: Jeden Arcybiskup (Paryzki) z pensyą 40,000 fr., 14 Arcybiskupów z pensyą po 15 000 fr. i 65 Biskupów po 10,000 fr., razem 900,000 fr. Dwaj Arcybiskupi (w Lyonie i Arras) prócz pensyi 15,000 fr., mają jeszcze po 10,000 fr. jako Kardynałowie. Jest 176 jeneralnych Wikaryuszów, których pensye wynoszą 368,000 fr.; 661 Kanoników, pobierających razem 1,005,000 fr.; 3 300 Plebanów, którzy z kassy rządowéj pobierają razem 4,206,000 fr.; 28,500 pomocników plebańskich i kapelanów, których pensye wynoszą 23,125,800 franków. Kapituła St. Denis kosztuje rocznie 200,000 fr.; dla stypendystów i Alumnów w seminaryach wyznaczony jest milion fr. corocznie. Cały budżet katolickiego wyznania wynosi 36,318.900 fr. Na wyznanie protestanckie wydaje skarb 1,225,000 fr., dla Izraelitów zaś 110,400 fr. Protestanckie wyznanie ma 690 duchownych.

— Prawie wszystkie dzienniki są tego zdania, że Izba Deputowanych, która tylko do 15 lipca posiedzenia swoje odbywać będzie, nie ukończy wszystkich swoich prac prawodawczych; ma bowiem jeszcze do rozbioru 17 projektów do prawa, licząc w to budżet dochodów na rok 1846.

— *Monitor* ogłosił liczny szereg raportów z Algieryi, złożonych w ministerstwie wojny, które atoli obejmują rzeczy już wiadome. Powstanie przy granicach Marokkańskich już jest przytłumione, a Kabylowie zmuszeni do uległości. Część południowo-wschodnia prowincyi Konstantyny, wszczęła obszerny rokosz; umiano jednak zapobiedz złemu w samym zarodzie. Jenerał Bedau, po silnéj utarcze przy Aydussy, pokonał zupełnie Aurów. Warenserisowie zawarli kapitulacyą. Abd el-Kader, w dniu 5 czerwca, znajdował się nad brzegami Szelifu, w El-Aghuat, w tém samém miejscu, gdzie mu w 1843 roku Xiążę Aumale zabrał jego obóz. Marszałek sądzi, że skoro Abd el-Kader nie może sobie utworzyć nowego państwa w Marokko, osiedli się niewątpliwie za nieprzyjaznemi nam plemionami pustyni Miskary i Tlemezen. Plemiona te liczą 108,000 ludności, i mogą wyprawić do boju około 25,000 wojowników. Siłą tą mogą trzymać w ciągłéj obawie wszystkie wojska prowincyi Oranu, bo ścigaunie nieprzyjaciół w pustyni, podlega wielkim trudnościom. Jest to oczewistym dowodem, że trzeba koniecznie wyg-

дованіе непріятеля въ пустынѣ весьма затруднительно. Все это доказываетъ необходимость выгнать Абд-эль-Кадера оттуда; ибо въ противномъ случаѣ войска наши должны бы всегда быть готовы къ бою.

— Въ жур. *Afrique* сообщаютъ: Могущественный марокскій начальникъ, Эль-Кралевъ, присоединился къ Абд эль Кадеру; красные всадники, посланные за нимъ въ погоню, были разбиты, взяты въ плѣнъ и лишены одежды; въ такомъ видѣ ихъ отослали къ императору. Еще неизвѣстны послѣдствія сего происшествія.

— Говорятъ, что правительство предписало Іезуитамъ, въ продолженіи двухъ мѣсяцевъ закрыть свой домъ въ Парижѣ.

— Утверждаютъ вообще, что французскіе легитимисты расположены воспользоваться отреченіемъ Донъ-Карлоса, основывая надежды свои на герцогѣ Бордосскомъ.

— Дворъ отправляется 21-го с. м. въ Сенъ Клу, гдѣ пробудетъ до Іюльскихъ празднествъ.

— Г-нъ Шатобріанъ прибылъ въ Венецію 7-ю Іюня. Герцогъ Бордосскій принялъ его съ живѣйшимъ участіемъ.

19 Іюня.

Говорятъ, что г-нъ Гизо, который по выздоровленіи одинъ только разъ былъ въ палатѣ депутатовъ, снова опасно заболѣлъ. Это однако же невѣроятно потому, что г-нъ Гизо вчера еще имѣлъ продолжительное совѣщаніе съ англійскимъ посланникомъ г-мъ Каулеемъ.

— Палата перовъ, на засѣданіи 17-го с. м., утвердила законъ принятый уже палатою депутатовъ, объ отпускѣ 200,000 франк., на Іюльскіе празднества. За симъ, по очереди занятій, разсматривала законъ о сберегательныхъ кассахъ, также уже утвержденный палатою депутатовъ. Проектъ этотъ былъ разсматриваемъ и на засѣданіи 18-го числа, на коемъ присутствовало едва достаточное число перовъ.

— Изъ Альжира сообщаютъ, что съ нѣкотораго времени Кабилы стрѣляютъ въ французскіе форпосты и даже нападаютъ на окопанные посты. Полученныя отъ лазутчиковъ извѣстія сообщаютъ, что все ихъ народонаселеніе приготовилось къ отчаянной борьбѣ, которую думаетъ начать само, ежели планъ ихъ въ этомъ отношеніи не будетъ уничтоженъ предупредительными мѣрами; и потому всѣ вообще полагаютъ, что маршалъ Бюжо, какъ только отберетъ оружіе у племенъ окрестностей Тенеза, то выступитъ въ экспедицію противъ Кабиловъ, съ тѣмъ, чтобы совсѣмъ покорить это воинственное племя.

— Генералъ Ламорисьеръ захватилъ въ плѣнъ 30 Марокковъ и отправилъ ихъ въ Маскару, для употребленія при публичныхъ работахъ. Генералъ Бедо занятъ учрежденіями у покоренныхъ горцевъ Ауровъ, и не прежде 20 Іюня прибудетъ въ Константину. Экспедиція сего генерала окончилась успѣшно; горцы покорились совершенно и заплатили 100,000 фр. контрибуціи. Войска наши 4 раза встрѣчались съ непріятелемъ и каждый разъ поражали его.

Англія.

Лондонъ, 17 Іюня.

Верхняя палата, на вчерашнемъ засѣданіи, по предложенію графа Абердина, назначила г-ну Поттинджеру пенсію въ 1,000 фунт. стер., которая имѣетъ считаться, со времени выѣзда его изъ Китая. За симъ, не смотря на сильную оппозицію герцога Нюкестля, и рѣшительную протестацію графа Винчельзи, послѣдовало третье чтеніе майнутскаго билля, по большинству 181 голоса противъ 50.

— Нижняя палата, также на вчерашнемъ засѣданіи, приняла единодушно предложеніе министровъ относительно назначенія г-ну Поттинджеру пожизненнаго пенсіона. Сэръ Робертъ Пиль, лордъ Пальмерстонъ и Г. Юмъ отдавали ему полную справедливость. Но главнымъ предметомъ совѣщаній палаты было чтеніе въ третій разъ билля объ ирландскомъ банкѣ. О'Коннель, неожиданно прибывшій на это засѣданіе, сильно противился этому биллю.

— Герцогъ и герцогиня Немурскіе отправились вчера, чрезъ Дувръ и Остенде, въ Парижъ.

— Пришедшій изъ Ріо-Жанейро корабль привезъ извѣстіе, что бразильскій кабинетъ предложилъ штатамъ проектъ о наложеніи шести-процентной пошлины на англійскія бумажныя издѣлія, въ отмщеніе за то, что бразильскіе товары обложены въ Англіи высшею пошлиною.

nać stamtąd Abd-el Kadera, w przeciwnym bowiem razie, wojska nasze musiałyby w każdéj chwili mieć się odpornie i bydź gotowe do boju.

— W dzienniku *Afrique* czytamy: Potężny naczelnik marokański El-Kralet, połączył się z Abd el Kaderem; czerwoni jeżdzcy wysłani za nim w pogoń, zostali pobici, zabrani i darci z odzieży; poczém odesłano ich Cesarzowi. Nie wiadome są jeszcze następstwa tego zajścia.

— Mówią, że rząd wydał polecenie Jezuitom, aby w ciągu dwóch miesięcy zamknęli swój dom w Paryżu.

— Utrzymują powszechnie, że legitymiści francuzcy usposobieni są korzystać z abdykacyi Don Karlosa, budując swoje nadzieje na Xięciu Bordeaux.

— Dwór wyjeżdża 21-go b. m. do St. Cloud, gdzie aż do uroczystości Lipcowych zabawi.

— P. Chateaubriand przybył do Wenecyi 7-go czerwca. Xiążę Bordeaux przyjął go najserdeczniéj.

Dnia 19 czerwca.

Mówią, że P. Guizot, który po swojém wyzdrowieniu raz tylko był w Izbie Deputowanych, znowu nader niebezpiecznie zachorował. Rzecz ta niema jednak podobieństwa do prawdy, gdyż wczoraj jeszcze miał długą naradę z Lordem Cowley, Posłem angielskim.

— Izba Parów, na posiedzeniu dnia 17-go b. m. zatwierdziła prawo przyjęte już przez Izbę Deputowanych, względem udzielenia summy 200 000 franków na uroczystości Lipcowe. Następnie, z porządku dziennego, zajmowano się projektem do prawa o kassach oszczędności, również już przez Izbę Deputowanych przyjętém. Projekt ten roztrząsano także i na posiedzeniu dnia 18 go, w którym zaledwie zgromadziła się dostateczna liczba Parów, potrzebna do rozpoczęcia narad.

— Piszą z Algieru, iż od niejakiego czasu Kabylowie strzelają znowu do francuzkich przednich straży, a nawet ośmielają się napadać na miejsca oszańcowane. Powzięte przez szpiegów wiadomości, donoszą, że cała ich ludność przygotowała się do uporczywéj walki, którą sama rozpocząć zamierza, jeżeli jéj stosowne środki nie uprzedzą. Powszechnie zatém mniemają, że skoro Marszałek Bugeaud dokona rozbrojenia plemion okolicy Tenezu, rozpocznie wielką przeciw Kabylom wyprawę, w celu ostatecznego podbicia tego wojennego plemienia.

— Jenerał Lamoricière pojmał 30-tu Marokkanów i odesłał ich do Maskary, przeznaczając do robót publicznych. Jenerał Bedeau organizuje podbitych górali Aurów, i dopiéro około 20-go czerwca spodziewany jest w Konstantynie. Wyprawa pomienionego Jenerała poszła pomyślnie; Górale poddali się zupełnie i musieli opłacić kontrybucyi wojennéj 100,000 fr. Wojska nasze po czterykroć spotkały się z nieprzyjacielem, i za każdym razem zadały mu wielką klęskę.

Anglia.

Londyn, 17 czerwca.

Na wczorajszém posiedzeniu, Izba Wyższa, na wniosek Hr. Aberdeen, uchwaliła dożywotnią pensyą dla P. Pottinger, 1,000 funtów szter., licząc od czasu jego wyjazdu z Chin. Następnie pomimo silnéj oppozycyi Xięcia Newcastle, i wyraźnéj protestacyi Hr. Winchelsea, nastąpiło trzecie odczytanie billu Maynoot, większością 181 głosów przeciw 50.

— Izba Niższa, na wczorajszém też posiedzeniu, przyjęła jednomyślnie wniosek Ministrów względem wyznaczenia dożywotniéj pensyi P. Pottinger. Sir Robert Peel, Lord Palmerston i P. Hume, oddawali mu największe pochwały. Głównym atoli przedmiotem obrad, było trzecie odczytanie billu o banku Irlandzkim. O'Connel, który nad wszelkie spodziewanie przybył z Irlandyi na to posiedzenie, najsilniéj się temu opierał.

— Xiążę Nemours wyjechał z małżonką swoją w dniu wczorajszym, przez Dower i Ostendę do Paryża.

— Świeżo przybyły okręt z Rio Janeiro przywiózł wiadomość, że gabinet Brezylijski podał Stanom projekt nałożenia dodatkowego cła, po sześć od sta, na wyroby bawełniane angielskie, a to prawem odwetu za podwyższenie cła w Anglii od towarów brezylijskich.

18 Іюня.

Герцогиня Кентская выѣхала вчера изъ Лондона въ Германію, для свиданія съ своими родственниками.

— Въ прошлую Субботу, герцогъ Веллингтонъ положилъ въ Товерѣ первый основный камень для казармъ, которыя будутъ названы Ватерлооскими.

— Эскадра, предназначенная къ берегамъ Африки, для прекращенія торга Неграми, состоитъ изъ 25 судовъ, на коихъ находится 246 орудій.

Германія.

Дрезденъ, 23 *Іюня.*

Его Величество Король нашъ возвратился 21-го Іюня, изъ поѣздки своей въ Венгрію.

Веймаръ, 21 *Іюня.*

Продолжавшеюся нѣсколько дней сряду бурею, съ проливнымъ дождемъ и градомъ, причинены въ цѣломъ герцогствѣ веймарскомъ большіе убытки, на поляхъ и въ садахъ. Прекрасный здѣшній паркъ, троекратнымъ разлитіемъ рѣки Ильма совершенно поврежденъ.

— Рѣка Майнъ, въ первыхъ числахъ Іюня мѣсяца, поднялась до необыкновенной высоты, и залила прибрежные города и деревни, какъ то: Бамбергъ, Вирцбургъ и пр; рѣки Неккаръ и Эльба выступили также изъ береговъ.

Бельгія.

Брюссель, 18 *Іюня.*

Сегодня состоялось королевское постановленіе, по силѣ коего бельгійцамъ воспрещается принимать и носить заграничные ордена, также пріобрѣтать дворянское званіе, безъ предварительныхъ сношеній по этому предмету бельгійскаго правительства съ заграничнымъ.

— Послѣ обѣда въ замкѣ Лекенъ, на коемъ находились прибывшій изъ Англіи герцогъ Немурскій съ супругою, члены дипломатическаго корпуса и многія знатныя лица, Ихъ Величества Король и Королева Бельгійскіе пріѣхали сегодня въ Брюссель, для встрѣчи герцогини Кентской и герцога Лейнингенскаго, прибывшихъ сюда по желѣзной дорогѣ изъ Остенде. Герцогъ и герцогиня Немурскіе отправились прямо въ Парижъ.

— Слухъ объ отставкѣ министровъ оправдывается. Г-нъ Нотомбъ отказался отъ своей должности, и вѣроятно примѣру его послѣдуютъ министры: финансовъ и публичныхъ работъ. Намурскому губернатору, вице-президенту второй палаты, г-ну *d'Huart*, и губернатору западной Фландріи, гр. Меленеару, какъ говорятъ, поручено будетъ составить новый кабинетъ. Министры: иностранныхъ дѣлъ, юстиціи и военный, останутся въ кабинетѣ. На биржѣ ходилъ по рукамъ слѣдующій списокъ состава новаго кабинета: г-нъ Меленеаръ будетъ предсѣдателемъ совѣта и министромъ иностранныхъ дѣлъ; г-нъ *d'Huart* министромъ публичныхъ работъ; г-нъ Леклеръ генеральный прокуроръ кассаціоннаго суда, министромъ юстиціи; г-нъ Д'Анстонъ министромъ финансовъ.

Испанія.

Мадритъ, 9 *Іюня.*

Говорятъ, что генералъ Нарваэзъ обвиняетъ г-на Мартинеза де ла Роза въ неудачномъ результатѣ переговоровъ съ Римскимъ дворомъ, и приписываетъ пониженіе курса кредитныхъ цѣнностей мѣрамъ, принятымъ министромъ финансовъ. Слышно даже, что генералъ Нарваэзъ, основываясь на сихъ предположеніяхъ, требуетъ увольненія отъ должности министра.

— Партія либераловъ сильно сопротивляется предлагаемому брачному союзу Королевы съ старшимъ сыномъ Дона-Карлоса. Депутаты, поддерживающіе настоящій кабинетъ, требуютъ отъ министровъ большей энергіи противъ карлистовъ. Г. Зарагоза, депутатъ умѣренной партіи, отправился въ Барселону, чтобы изъяснить генералу Нарваэзу необходимость объявленія народу мнѣнія правительства, касательно

Dnia 18 *czerwca.*

Xiężna Kent, matka Królowéj, opuściła wczoraj Londyn, udając się do Niemiec, dla odwiedzenia swych krewnych.

— W zeszłą Sobotę, Xiążę Wellington położył w Tower kamień węgielny do koszar, które otrzymają nazwę Koszar Waterloo.

— Eskadra, przeznaczona do brzegów Afrykanskich, dla przytłumienia handlu niewolnikami, liczy 26 okrętów, na których w ogóle znajduje się 246 dział.

Niemcy.

Drezno, 23 *czerwca.*

Monarcha nasz wrócił tu 21 czerwca w pożądaném zdrowiu, z odbytéj podróży do Węgier.

Wejmar, 21 *czerwca.*

Burze połączone z ulewnym deszczem i gradem, od kilku dni trwające, ogromne w całém wielkiém Xięstwie Wejmarskiem zrządziły szkody. Role i ogrody bardzo wiele ucierpiały, a piękny park tutejszy, przez trzykrotny wylew Ilmu, zupełnie zniszczony został.

— Rzeka Men wezbrała znowu na początku Czerwca do znacznéj wysokości, i zalała nadbrzeżne miasta i wsie, jako to: Bamberg, Würzburg i t. d. Podobnież wylały rzeki Neckar i Elba.

Belgia.

Bruxella, 18 *czerwca.*

Wydano dzisiaj postanowienie Królewskie mocą którego żadnemu Belgijczykowi nie wolno jest przyjmować i nosić Orderów zagranicznych, tudzież pozyskiwać tytułów szlachectwa, bez poprzedzającego porozumienia się w tym przedmiocie rządu Belgijskiego z zagranicznym.

— Po wielkim obiedzie w zamku Laecken, na którym znajdowali się: przybyły z Anglii Xiążę Nemours z małżonką, Ciało Dyplomatyczne i wiele znakomitych osób, Król i Królowa Belgijscy przybyli dziś do Bruxelli, na powitanie Xiężny Kent i Xięcia Leiningen, którzy drogą żelazną z Ostendy przyjechali. Xięstwo Nemours udali się wprost do Paryża.

— Krążące od dni kilku pogłoski o rozwiązaniu gabinetu, o tyle się sprawdzają, że P. Nothomb złożył swój urząd, i za jego przykładem poszli już albo pójdą Ministrowie: skarbu i budowli publicznych. Gubernator Namuru, Wice-Prezes drugiéj Izby P. d'Huart i Gubernator Flandryi zachodniéj Hr. Meuleneare, mają otrzymać polecenie utworzenia nowego gabinetu. Ministrowie: sprawiedliwości, spraw zagranicznych i wojny pozostaną w gabinecie. Na giełdzie czytano następującą listę nowych Ministrów: P. Meuleneare, Prezes gabinetu i Minister spraw wewnętrznych: P. d'Huart, Minister skarbu i budowli publicznych; P. Leclerq Jeneralny prokurator przy sądzie kassacyjnym, Minister sprawiedliwości; P. d'Anethon, Minister skarbu.

Hiszpania.

Madryt, 9 *czerwca.*

Mówią, że Jenerał Narvaez obwinia P. Martinez de la Rosa o wypadek układów ze stolicą Apostolską, i przypisuje zniżenie papierów środkom, przedsięwziętym przez Ministra skarbu. Jenerał, na tych przypuszczeniach, ma żądać jakoby dymissyi.

— Projekt małżeństwa najstarszego syna Don Karlosa z Królową Izabellą znajduje silną opozycyą w stronnictwie liberalném. Deputowani wspierający obecny gabinet żądają większéj od niego sprężystości przeciw Karlistom. P. Zaragoza, deputowany umiarkowany, udał się do Barcelony, w celu przedstawienia Jenerałowi Narvaez potrzeby ogłoszenia krajowi opinii rządu, względem abdykacyi Don Karlosa i pretensyi jego najstarszego syna.

отреченія Донъ Карлоса и претензій его старшаго сына. Кажется, что министры, находящіеся въ Мадритѣ, составили манифестъ въ отвѣтъ на отзывъ сына Донъ-Карлоса, и послали оный для подписанія въ Барселону.

— Въ Малагѣ, мѣстное начальство, опасаясь смятеній, выслало изъ города всѣхъ лицъ, извѣстныхъ безпокойнымъ образомъ мыслей.

— Въ *El Espectador* пишутъ, что въ Барселонѣ носится слухъ, будто Королева Христина намѣрена ѣхать въ Парижъ.

Барселона, 8 *Іюня.*

Вчера въ 6 часовъ по полудни, прибылъ сюда изъ Мадрита морской министръ генералъ Армеро. Вскорѣ по прибытіи посѣтилъ его предсѣдатель совѣта, генералъ Нарваэзъ, и оба долгое время совѣщались. Ничего достовѣрнаго не извѣстно о причинѣ неожиданнаго прибытія генерала Армеро въ Барселону; но люди знающіе дѣла увѣряютъ, что отреченіе Донъ Карлоса въ пользу сына, подало поводъ къ внезапному отъѣзду министра изъ Мадрита. Извѣстіе это произвело сильное впечатлѣніе на партію умѣренныхъ, которые явно сопротивляются предполагаемому брачному союзу Королевы съ сыномъ Дона Карлоса.

Słychać, że Ministrowie, bawiący w Madrycie, ułożyli manifest odpowiadający na odezwę Xięcia Asturyi, i tenże przesłali do podpisu Królowéj w Barcelonie.

— W Maladze, władze miejscowe, obawiając się rozruchów, wydaliły z miasta wiele podejrzanych, osób.

— *El Espectador* utrzymuje, że w Barcelonie krąży pogłoska o wyjeździe Królowéj Krystyny do Paryża.

Barcelona, 8 *czerwca.*

Wczoraj wieczorem, o godzinie 6-éj, przybył tu z Madrytu Minister marynarki, Jenerał Armero. W kilka chwil po przybyciu, odwiedził go Prezes Rady, Jenerał Narvaez, i obaj dosyć długą mieli naradę. Nie wiadomo nic pewnego o przyczynie niespodziewanéj podróży Jenerała Armero do Barcellony; jednakże dobrze świadome osoby zapewniają, że abdykacya Don Karlosa, na rzecz swego syna, spowodowała nagły wyjazd Ministra z Madrytu. Wiadomość ta sprawiła żywe wrażenie na stronnictwie umiarkowanych, którzy otwarcie sprzeciwiają się projektowi połączenia Królowéj z najstarszym synem Don Karlosa.

Турція.

Константинополь, 4 *Іюня.*

Великій Визирь Рауфъ-Паша удостоился получить Султанскій гатти-шерифъ, въ отвѣтъ на всеподданнѣйшій отчетъ свой о представительномъ собраніи и на поднесенный Его Высочеству членами сего собранія благодарственной адрессъ, при отъѣздѣ ихъ изъ столицы. Въ этомъ гатти шерифѣ сказано, что благосостояніе государства есть первый предметъ попеченія Султана, и что онъ изъясняетъ признательность представителямъ, Визирю, министрамъ и членамъ государственнаго совѣта, за усердіе ихъ къ службѣ и стремленію къ улучшенію быта всѣхъ сословій.

— Али-Эфендій, Турецкій посланникъ въ Лондонѣ, немедленно по прибытіи сюда, назначенъ членомъ совѣта просвѣщенія и государственнаго совѣта. Онъ считается самымъ усерднымъ приверженцемъ Решида Паши. Двѣ предоставленныя ему должности доказываютъ, что онъ отозванъ изъ Лондона не по немилости, но что при теперешнемъ преобразованіи, открыли поле его способностямъ.

— Сэръ Стратфордъ Кэннингъ вручилъ портѣ энергическую ноту, въ коей, именемъ своего правительства, настаиваетъ о выдачѣ фирмана для протестантской церкви въ Іерусалимѣ. Между прочимъ онъ изъясняетъ, что всѣ Христіанскія вѣроисповѣданія имѣютъ свои церкви въ Іерусалимѣ, и потому, убѣжденный въ правотѣ Порты, увѣренъ, что она не исключитъ изъ того числа и протестантовъ.

— Великій адмиралъ Галиль-Паша, 26-го числа прибылъ въ Босфоръ съ частію своей эскадры, состоящею изъ 9-ти военныхъ судовъ большаго размѣра, и на другой день приглашенъ былъ на аудіенцію къ Султану.

— Представленный Галилемъ-пашею, по возвращеніи его изъ Сиріи, отчетъ о положеніи дѣлъ на Ливанѣ, убѣдилъ Порту въ невозможности возстановить тамъ спокойствіе, пока не будутъ удалены нѣкоторыя знатнѣйшія фамиліи, какъ Друзовъ, такъ и Маронитовъ. Кажется, что это подало поводъ къ удаленію на сихъ дняхъ Эмира Бешира изъ Константинополя, съ назначеніемъ ему имѣть пребываніе въ Малой Азіи. Порта старается при томъ, чтобы онъ не имѣлъ никакихъ сношеній съ посланниками католическихъ державъ.

— По донесеніямъ изъ Сиріи, 16 и 17 Мая были сраженія, въ коихъ Христіане захватили у непріятеля четыре пушки.

Turcya.

Konstantynopol 4 *czerwca.*

Sułtan przesłał Wielkiemu Wezyrowi, Rauf-Baszy, hattiszerif, będący odpowiedzią na sprawozdanie Wezyra o zgromadzeniu Stanów, oraz na adres dziękczynny, jaki Reprezentanci kraju wręczyli JegoWysokości przed opuszczeniem stolicy. W hattiszerifie tym, Sułtan oświadcza, że największém jego staraniem jest dobro kraju, i dziękuje Reprezentantom, Wezyrowi, Ministrom i Radzie Państwa za gorliwość, z jaką pełnią swe obowiązki i popierają środki, dążące do polepszenia stanu poddanych Porty.

— Ali-Efendy, dotychczasowy Poseł Turecki w Londynie, został, zaraz po przybyciu tutaj, mianowany członkiem Rady wychowania i Rady Państwa. Jest on najgorliwszym stronnikiem Reszyda Baszy i reformy. Podwójny urząd, jaki otrzymał, dowodzi, że odwołanie jego z Londynu nie było skutkiem niełaski, ale owszem, że przy obecnym ruchu reformy, chciano otworzyć stosowne pole jego talentom do działania.

— Sir Stratford Canning wręczył Porcie energiczną notę, w któréj nalega, w imieniu swego rządu, o wydanie firmanu dla kościoła protestanckiego w Jerozolimie. Czyni on uwagę, że wszystkie wyznania i sekty Chrześcijańskie mają swe kościoły w Jerozolimie, i że spodziewa się po sprawiedliwości Porty, iż ta nie będzie chciała wyłączać wyznania protestanckiego.

— W. Admirał Halil Basza zawinął d. 26 maja do Bosforu z częścią floty swojéj, złożonéj z 9 okrętów wojennych wysoko pokładowych, a nazajutrz wezwany został na posłuchanie do Sułtana.

— Obraz stanu rzeczy na Libanie, skreślony przez Halila Baszę, po jego powrócie z Syryi, obudził w Porcie tę myśl, że spokojność w tym kraju, może być jedynie osiągniętą przez wydalenie zeń najznaczniejszych rodzin Marônickich i Druzyjskich, i wskazanie im oddzielnego miejsca pobytu. Zdaje się, że oddalenie w tych dniach Emira Beszyra ze Stambułu, i rozkaz, aby się udał do Wiran Szehr w Małéj Azyi, jest w związku z powyższą myślą Porty, która oprócz tego chce Emirowi wzbronić wszelkich stosunków z reprezentantami wielkich Mocarstw chrześciańskich.

— Podług wiadomości z Syryi, Chrześcianie stoczyli 16 go i 17-go maja walkę, w któréj zabrali nieprzyjacielowi cztery działa.

ВИЛЬНА. въ Тип. Ѳ. Гаксберга — Печ. позвол. 26 го Іюня 1845 г. Испр. долж. Ценз. и Кав. *А. Мухинъ.*

1845. **№ 49**

ПРИБАВЛЕНІЯ КЪ ВИЛЕНСКОМУ ВѢСТНИКУ. DODATEK DO KURYERA WILEŃSKIEGO.

Вильна. ПЯТНИЦА 4-го Мая. | *Wilno. PIĄTEK 4-go Maja.*

		Бар. по раздѣл. Фран.	Термом. Реомюра.		Вѣтръ	Состояніе атмосферы
3 дня	Утро.	27 дюй. 6.5 лин.	+	5.0	В слабый.	Пасмурно,
	По полудни.	27 — 5.8 —	+	12.6	СЗ — —	Пасм. послѣ дождикъ.
	Вечеръ.	27 — 6.4 —	+	9.5	— — —	Пасмурно.

КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

1. Отъ Бессарабскаго Областнаго Правленія, симъ объявляется, что въ Бессарабской Области взяты за неимѣніе письменныхъ видовъ бродяги, именно: Александръ Лисицынъ, Степанъ Бондаревъ, Тодоръ Тома, Самойло Падурянчукъ, Степанъ Роторь, Андрей Лукіяновъ, Анна Гросова, Василій Везетіу (онъже Урсъ Херарь), Іонъ Моноложій, Иванъ Кучерявый, Федоръ Зайцовъ, Александръ Ивановъ, Григорій Чумаченко, Григорій Непомнящій, Екатерина Непомнящая, Степанида Непомнящая, Иванъ Василенко, Климъ Заболотной (онъже Панасенко), Матвѣй Непомнящій, Григорій Сорокинъ, Захарій Цвѣтковъ, Михайло Гордіенко, Ефимъ Друка, Андрей Непомнящій, Василій Калинченко, Дувидъ Непомнящій, Иванъ Сироткинъ, Фекла Сироткина и Карило Тома.

Означенные бродяги примѣтъ слѣдующихъ: 1. Александръ Лисицынъ, 40 лѣтъ, росту 2 ар. 7 вер., глаза желтокарые, носъ продолговатъ, ротъ умѣренный, волоса наголовѣ и усахъ свѣтлорусые, бороду брѣетъ, лицо круглое; 2. Степанъ Бондаревъ лѣтъ 33 росту 2 ар. 6½ вер., глаза желтокаріе, волосы русые, бороду брѣетъ, на лѣвой щекѣ около уха бородавка, на носу съ лѣвой стороны костенной шрамъ, на лбу около виска тоже имѣетъ, небольшіе русые усы; 3. Тодоръ Тома лѣтъ 35, росту 2 ар. 6 вер., волосы по головѣ, бровяхъ и бакенбардахъ черные, усы большіе густые, немного рыжеватые, говоритъ помолдавски, 4. Самойло Падурянчукъ, лѣтъ 30, росту 2 ар. 6½ вер., волосы на головѣ, бровяхъ, усахъ рыжые, глаза каріе, лицемъ чистъ, ротъ, носъ умѣренные, правая рука сломлена до локтя; 5. Степанъ Роторь, лѣтъ 32, волосы на головѣ, бровьяхъ и бородѣ темнорусые, глаза желтокары, носъ малъ островатъ, ротъ обыкновенный, подбородокъ и вообще лицо круглое смуглое чистое; 6. Андрей Лукіяновъ, лѣтъ 18, волосы на головѣ, и бровяхъ русые, глаза сѣрые, носъ и ротъ обыкновенные, подбородокъ и вообще лице круглое чистое, 7; Анна Гросова росту 2 ар. 1 вер., волосы на головѣ и бровяхъ черные, глаза желтокарые, лице чистое, на носу и съ правой стороны на губѣ имѣетъ маленькіе родимые бородавки; 8. Василій Везентіу (онъ же Урсъ Херарь) росту 2 ар. 3. вер. волосы на головѣ бровяхъ усахъ и бородѣ заросшіе черные съ малою просѣдиною, глаза каріе, носъ умѣренный, кривоватъ на правую сторону, лице смуглое, на лѣвой рукѣ на среднемъ пальцѣ ногокь испорченъ; 9. Іонъ Моноложій, росту 2 ар. 7 вер., волосы на головѣ и бровяхъ темнорусые, глаза желтокаріе, носъ, ротъ обыкновенные, бороды и усовъ еще не имѣетъ, лѣтъ 20; 10. Григорій Непомнящій, лѣтъ 45, росту средняго, волосы на головѣ, бровяхъ, усахъ и бородѣ темнорусые, глаза сѣрые, лице чистое круглое, носъ островатъ, ротъ обыкновенный; 11. Екатерина Непомнящая, лѣтъ до 30, росту средняго, волосы на головѣ и бровяхъ русые, глаза сѣрые, лице чистое съ морщинами, носъ не великъ, ротъ обыкновенный, на лѣвой рукѣ мезинный палецъ сконца отъ урѣза согнутъ; 12 Степанида Непомнящая, лѣтъ до 13, росту малого, волосы на головѣ и бровьяхъ темнорусые, глаза желтокаріе, лице малорябоватое. носъ сутуловатъ, ротъ обыкновенный; 13. Иванъ Василенко, росту 2 ар, волосы на головѣ темнорусые, глаза сѣрые косые, лицо не многорябоватое. носъ и ротъ обыкновенные, 20 лѣтъ; 14. Климъ Заболотной, лѣтъ 40, росту средняго худощавъ, носъ, ротъ умѣренные, глаза сѣрые, волосы темнорусые; 15. Матвѣй Непомнящій, 20 лѣтъ, росту 2 ар. 3½ вер., волосы на головѣ и бровяхъ темнорусые, глаза темносѣрые, лицемъ чистъ, усы и подбородокъ только что пробиваются; 16. Григорій Сорокинъ, 38 лѣтъ, росту 2 ар. 4½ вер., волосы на головѣ, бровяхъ и бородѣ свѣтлорусые, гла-

OGŁOSZENIA SKARBOWE.

1. Od Bessarabskiego Rządu Obwodowego niniejszém ogłasza się, że w Bessarabskim Obwodzie wzięci zostali za nieokazanie na piśmie świadectw włoczęgi, a mianowicie: Aleksander Lisicyn, Stefan Bondarew, Teodor Toma, Samojło Padurianczuk, Stefan Rotor, Andrzej Łukijanow, Anna Grosowa, Bazyli Wezetiu (inaczej Urs Cherar) Jan Manolakij, Jan Kuczeriawji Teodor Zajcow, Aleksander Iwanow, Grzegorz Czumaczenko, Grzegorz Niepamiętający, Katarzyna Niepamiętająca, Stefanida Niepomiętająca. Jan Wasilenko, Klim Zabolotnji (inaczej Panasieńko), Mateusz Niepomiętający, Grzegorz Sorokin, Zacharyasz Cwietkow, Michał Gordienko, Joachim Druka, Andrzej Niepamiętający Bazyli Kalińczeńko, Dawid Niepomiętający Jan Sirotkin, Tekla Sirotkinowa i Cyryli Toma.

Pomienionych włoczęgów przymioty są następujące; 1. Aleksander Lisicyn wieku lat 40, urody 2 ar. 7 cali, oczy żółtokare, nos podługowaty, gęba umiarkowana, włosy na głowie i wąsach światłorusse brode goli, twarz okrągła; 2. Stefan Bondarew lat 33 urody 2 ar. 6½ cali, oczy żółtokare, włosy russe, brody goli, na lewej szczece około ucha brodawka, na nosie z lewej strony znak rodzimy, na czelę od policzka takiż znak, małe russe wąsy; 3 Teodor Toma. lat 35, urody 2 ar. 6 cali, włosy na głowie, brwiach i bakenbrodach czarne, wąsy wielkie gęste, nieco ryżowate, mówi w języku małdawskim; 4. Samojło Padurianczuk lat 30 rostu 2 ar. 6½ cali włosy na głowie, brwiach wąsach ryże, oczy kare, twarz biała, gęba i nos umiarkowane, prawa ręka złamana, u łokcia; 5, Stefan Rotor, lat 32, włosi na głowie brwiach i brodzie ciemnorusse, oczy żółtokare nos mały ostry, gęba zwyczajna, podbródek i w ogólności twarz okrągła, smagława; 6. Andrzej Łukjanow lat 18, włosy na głowie i brwiach russe, oczy szare, nos i gęba zwyczajne, podbródek i w ogólności twarz okrągła blada; 7. Anna Grosowa urody 2 ar. 1 cal włosy na głowie i brwiach czarne, oczy żółtokare, twarz biała, na nosie z prawej strony i na ustach ma małe rodzime brodawki; 8. Bazyli Wezetiu (inaczej Urs Cherar), urody 2 ar. 3 cali włosy na głowie, brwiach, wąsach i brodzie obrosłe, czarne z przebijającą się siwizną, oczy piwne, nos umiarkowany, skrzywiony na prawą stronę, twarz śniada, na lewej ręce paznogeć u średniego palca zepsuty; 9. Jan Manołokji, urody 2 ar. 7 cali włosy na głowie i brwiach, ciemnorusse, oczy piwne, nos gęba zwyczajne, brody i wąsów jeszcze nie ma, lat 20; 10, Grzegorz Niepamiętający, lat 45 urody średniej, włosy na głowie brwiach, wąsach i brodzie ciemnorusse, oczy szare, twarz biała okrągława, nos ostry, gęba zwyczajna; 11. Katarzyna Niepamiętająca, lat do 30, urody średniej, włosy na głowie i brwiach russe, oczy szare, twarz biała ze zmarszczkami, nos niewielki, gęba zwyczajna, na lewej ręce serdeczny palec z końca od zarznięcia skurczony; 12. Stefania Niepamiętająca, lat do 13, urody małej, włosy na głowie brwiach cemnorusse, oczy żółtokare, twarz nieco ospowata, nos garbaty, gęba zwyczajna; 13. Jan Wasilenko, urody 2 ar. włosy na głowie ciemnoruse, oczy szare żezowate, twarz nieco ospowata. nos i gęba zwyczajne, lat 20; 14. Klim Zabołotny wieku lat 40, urody średniej, chudy, nos i gęba umiarkowane oczy szare, włosy ciemnorusse; 15. Mateusz Niepamiętający, lat 20, urody 2 ar. 3½ cali, włosy na głowie i brwiach ciemnorusse, oczy ciemnoszare, twarz biała, wąsy i podbródek tylko co obrasztają; 16. Grzegorz Sorokin, 38 lat, urody 2 ar. 4½ cali, włosy na głowie brwiach i brodzie światłorusse, oczy piwne, twarz biała, nos gęba zwyczajne; 17. Zacharyasz Cwietków lat 23 urody 2 ar. 3 cali, włosy na głowie, brwiach, wąsach ciemnorusse, oczy piwne, nos gęba zwyczajne podbródek okrągły, twarz biała pociągła; 18. Michała Gordienko lat 20, urody

за желтокаріе, лице чистое, носъ, ротъ, обыкновенные; 17. Захарій Цвѣтковъ, лѣтъ 23, русту 2 ар. 3 вер. волосы на головѣ, бровяхъ, усахъ, темнорусые, глаза желтокаріе, носъ, ротъ, обыкновенные, подбородокъ круглый, лице чистое смугловатое, 18. Михаило Гордіенко, лѣтъ 20. росту 2 ар. 9½ вер., воло ы на головѣ, бровяхъ свѣтлорусые, глаза сѣрые, лице чистов продолговатое, носъ и ротъ умѣренные; 19. Ефимъ Друка, лѣтъ 32, росту 2 ар. 5 вер., волосы на головѣ, бровяхъ и усахъ темнорусые, лице чистое, глаза сѣрые, носъ, ротъ умѣренные. имѣетъ шрамъ подъ бородою; 20. Андрей Непомнящій, лѣтъ 13, росту 1 ар. 13 вер., волосы на головѣ и бровяхъ темнорссые, глаза голубые, носъ, ротъ, подбородекъ умѣренные лицо чистое; 21, Василій Калинченко лѣтъ 51, росту 2 ар. 4 вер. волосы на головѣ темно— а усахъ и бородѣ свѣтлорусые, глаза голубые лице бѣлое, чистое тощее носъ продолговатъ на концѣ красноватъ, ротъ умѣренный, 22. Дувидъ Непомнящій, лѣтъ 30, росту 2 ар. 4 вер., волосы на головѣ, бровяхъ и бородѣ черные, усахъ рыжеватые, глаза мутные, носъ и ротъ умѣренные; 23. Иванъ Сироткинъ, лѣтъ 82, росту 2 ар. 5½ вер., волосы на головѣ черные съ просѣданою, усахъ и бородѣ темнорусые, лицемъ чистъ, глаза сѣрые, носъ островатъ, на правой рукѣ указательной палецъ кривъ; 24. Фекла Сироткина, лѣтъ 46, росту средняго, волосы на головѣ и бровяхъ темнорусые, глаза сѣрые, лицемъ кругла, носъ малъ, на носу съ лѣвой стороны въ близи глаза мала родимка; 25. Александръ Ивановъ, лѣтъ 26, росту 2 ар., 5 3/8 вер., волосы на головѣ бровяхъ усахъ темноруссые, глаза голубые, носъ и ротъ обыкновенные, подбородокъ и вообще лице круглое, изъ рѣдка рябоватое; 26. Федоръ Зайцовъ, лѣтъ 20, росту 2 ар. 9 вер., волосы на головѣ и бровяхъ темнорусые, глаза каріе, носъ малъ, вздернутъ въ гору, подбородокъ и вообще лицо круглое угроватое, 27. Иванъ Кучерявый, лѣтъ 36, росту 2 ар. 5 вер., волосы на головѣ и бровяхъ черные съ не большею просѣдиною, глаза блѣднокаріе, носъ ротъ и подбородокъ обыкновенные, лицемъ круглъ смуглъ чистъ; 28. Григорій Чумоченко, лѣтъ 44, росту 2 ар., 4 4/8 вер волосы на головѣ и бровяхъ темноруссые, усахъ и бородѣ рыжеватые, носъ широковатъ, лице круглое, малорябоватое; 29. Кирило Томовъ, лѣтъ 1?, правая рука въ сочлененіи кости свихнута, скривлена и сведена и правая нога короче лѣвой. Апреля 11 дня 1815 года.

Совѣтникъ Миколаевъ.

Экспедитора Помощникъ Шулынскій. (179)

2. Виленская Палата Гражданскаго Суда, во исполненіе Указа Правительствующаго Сената, отъ 8-го Января 1843 года за N. 15, по Конкурсовому дѣлу Помѣщика Ошмянскаго Уѣзда Михаила Корсака съ кредиторами его, поступившему по Аппеляціи на ревизію послѣ рѣшенія Экздивизорскаго Суда въ Имѣніи Доржахъ 23 Іюля 1837 года состоявшагося, извѣщаетъ всѣхъ участвующихъ въ этомъ дѣлѣ лицъ, какъ недовольныхъ рѣшеніемъ онаго Суда такъ и довольныхъ онымъ а именно: 1.) бывшаго Судью Игуменскаго Уѣзда Северина Шванскаго, 2.) Ксендза Могильницкаго; 3.) Ошмянскаго Межеваго Регента Андрея Онуфрія Плавскаго, 4.) Ѳому и Маріянну Соболевскихъ; 5.) Апполонію Матери Никодема сына, Марьянны и Марціяны дочерей Мацеевскихъ, дѣйствовавшихъ въ предстательствѣ опекуна ихъ Франца Закржевскаго; 6.) Станислава Войнюша, 7.) Ивана и Петронелю Сѣлятыцкихъ; 8.) Матеуша и Маріянну урожденную Гродзеву, Рогинскихъ, а такъ же происходящую отъ перваго брака Матеуша Рогинскаго дочь Анну Рогинскую. 9). Ѳеодора и Іоганну урожденную Нѣвяровичеву Свирскихъ, 10.) Ошмянскаго Межеваго Судью Изидора Салмоновича; 11.) Провинціональнаго Секретаря, Антонія Черницкаго; 12.) б. Предсѣдательши Ошмянскаго Уѣзда, Собанской урожденной Павликовской матери и ея сына б Предсѣдателя Ошмянскаго Межеваго Суда, Валеріяна Сабанскаго, 14.) жену б. Судьи Ошмянскаго Земскаго Суда Аліоизію Корсакову, урожденную Ромерову, 15.) бывшаго Межеваго Судью Антонія Плавскаго, 16.) Викентія Каетана и Давида братьевъ Іозефу и Екатерину сестеръ Вильбутовъ; а такъже малолѣтнихъ: Венедикта и Людвики Гружевскихъ, наслѣдниковъ покойной Францишки Гружевской урожденной Вильбутовой, а такъ же Давида Дорняка урожденнаго отъ Людвики съ Вильбутовъ Дорняковой, дѣйствовавшихъ въ предстательствѣ опекуновъ Ротмистра и Кавалера Фердинанда Вѣтингова и Ошмянскаго Межеваго Судьи Ѳомы Гана, 17.) Титулярнаго Совѣтника Вацлава Клюковскаго какъ натуральнаго опекуна. а Людвики, Іозефы и Михалины дочерей Клюковскихъ, какъ наслѣдницъ покойной Анны урожденной Корсаковой Клюковской, 18.) Адама, Іосифа, Амброзія и Людвика Корсаковъ, на-

2 ar. 9½ cali, włosy na głowie brwiach światłorusse, oczy szare, twarz biała podługowata, nos i gęba umiarkowane, 19 Joachim Druka lat 32 urody 2 ar. 5 cali włosy na głowie brwiach i wąsach ciemnorusse, twarz biała oczy szare, nos, gęba umiarkowane ma znak pod brodą, 20. Andrzej Niepamiętający, lat 13 urody 1 ar. 13 cali, włosy na głowie i brwiach ciemnorusse, oczy błękitne, i gęba podbródek umiarkowane, twarz biała, 21. Bazyli Kalinczenko lat 51, urody 2 ar. 4 cali, włosy na głowie ciemnorusse, wąsach i brodzie światłorusse, oczy błękitne, twarz biała, chuderlawa nos podługowaty z brunatnym końcem, gęba umiarkowana, 22. Dawid Niepomiętający, lat 30 urody 2 ar 4 cali włosy na głowie brwiach i brodzie czarne, wąsach ryżowate oczy mętne, nos i gęba umiarkowane, 23. Jan Sirotkin, lat 52 urody 2 ar. 5½ cali, włosy na głowie carne z przebijającą się siwizną, wąsach i brodzie ciemnorusse. twarz biała, oczy szare, nos ostry na prawej ręce wskazujący palec skrzywiony; 24. Tekla Sirotkina, lat 46, urody sredniej, włosy na głowie i brwiach ciemnorusse oczy szare, twarz okrągła, nos mały, na nosie z lewej strony pod okiem mały znak rodzimy, 25. Aleksander Iwanow, lat 26, urody 2 ar. 5 3/8 cali, włosy na głowie, brwiach i wąsach ciemnorusse, oczy błękitne, nos i gęba zwyczajne, podbródek i w ogólności twarz okrągła, nieco ospowata, 26. Teodor Zajcow, lat 20, urody 2 ar. 9 cali, włosy na głowie i brwiach ciemnorusse, oczy piwne, nos mały zadarty, podbródek i w ogólności twarz okrągła, trędowata, 27. Jan Kucerjawoj lat 36 urody 2 ar. 5 cali włosy na głowie i brwiach czarne z przebijającą się siwizną, oczy światłopiwne, nos, gęba i podbródek zwyczajne, twarz okrągła, biała, 28. Grzegorz Czumaczenko, lat 44, urody 2 ar. 4 4/8 cali, włosy na głowie i brwiach ciemnorusse, wąsach i brodzie ryżowate, nos szeroki, twarz okrągła, nieco ospowata, 29. Cyryli Tomow, lat 13. prawa ręka w samym sustawie zwichnięta, wykrzywiona i przykurczona, prawa noga krótsza od lewej. Dnia 11-go Kwietnia, 1845 roku.

Sowietnik Mikołajew.

Pomocnik Expedytora Szułyński. (179)

2. Wileńska Izba Cywilnego Sądu, w skutek Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem 8-m Stycznia 1843 roku, za N. 15 m, w rzeczy Konkursowej sprawy obywateła Oszmiańskiego Powiatu Michała Korsaka, z jego kredytorami, która postąpiła na rewizyę za apellacyą na wyrok Exdywizorskiego Sądu w majątku Dorzach 23 Lipca 1837 roku nastały, zawiadamia wszystkich uczestniczących w téj sprawie tak zadowolonych z wyroku rzeczonego Sądu jako i niezadowolonych, a mianowicie: 1) byłego Sędziego Ihumeńskiego Powiatu Seweryna Szwańskiego 2 Xiędza Mohilnickiego, 3) Oszmiańskiego Granicznego Regenta Andrzeja Onufrego Plawskiego, 4) Tomasza i Maryannę Sobolewskich, 5) Appolonię matkę, Nikodema syna, Maryannę i Marcianę córek Maciejewskich, działających w zastępstwie swego opiekuna Franciszka Zakrzewskiego, 6) Stanisława Wojniusza, 7) Jana i Petronellę Sielatyckich, 8) Mateusza i Maryannę z Grodziow, Roginskich, oraz córkę z piérwszego małżeństwa Mateusza Rogińskiego Annę Rogińskę, 9) Teodora i Johannę z Niewiarowiczow Swirskę. 10 Oszmiańskiego Granicznego Sędziego Izydora Salmonowicza, 11) Prowincyonalnego Sekretarza, Antoniego Cernickiego, 12) b. Prezydentową Oszmiańskiego Powiatu, Sobańską z domu Pawlikowską matkę i jéj syna b. Prezydenta Oszmiańskiego Sądu Granicznego, Waleriana Sobańskiego, 14) żonę b. Sędziego Oszmiańskiego Ziemskiego Sądu Aloizego Korsakowę, z domu Romerowę, 15) byłego Granicznego Sędziego Antoniego Plawskiego, 16) Wincentego Kajetana i Dawida braci Józefę i Katarzynę siostr Wilbutow; oraz małoletnich: Benedykta i Ludwikę Grużewskich, sukcessorów zmarłej Franciszki Grużewskiej z domu Wilbutowej, jako też Dawida Dorniaka urodzonego z Ludwiki z Wilbutow Dorniakowej działających w stopniu opiekunow Rotmistrza i Kawalera Ferdynanda Wietinghoffa i Oszmiański go Granicznego Sędziego Tomasza Hana, 17) Radcy Honorowego Wacława Klukowskiego jako naturalnego Opiekuna, a Ludwikę Józefę i Michalinę córek Klukowskich, jako sukcessorek zmarłej Anny z domu Korsakow Klukowskiej, 18) Adama, Józefa, Ambrożego i Ludwika Korsakow, sukcessorów zmarłego Ambrożego Korsaka, 19 żonę Oszmiańskiego Ziemskiego Sądu, Ludwikę Korsakowz domu Kozielowę, 20, Jeometrów: Zawilejskiego Po-

слѣдниковъ покойнаго Амброзія Корсака, 19.) жену Ошмянскаго Земскаго Судьи., Людвику Корсакову урожденную Козелову, 20.) Землемѣровъ: Завилейскаго Уѣзда Мацея и Казимира родныхъ братьевъ Ленчевскихъ; 21.) Іоахима Снадзскаго: 22.) Мартина Ленчевскаго; 23.) Анелю Житкѣвичеву урожденную Завадзскую, и потомство ея сестры, покойной Анны Кругліцкой; наслѣдниковъ Викентія Завадзскаго: Александра сына Викторіи, Антонины и Каролины дочерей Кругліцкихъ, дѣйствовавшихъ въ предстательствѣ Опеки; и такъ же Антонія брата. Тересу сестру Завадзекихъ и Ѳеофилію изъ Завадзскихъ Стрижевскую какъ наслѣдниковъ Игнатія Завадзскаго; 24.) Землемѣра Яна Скрицкаго: 25.) Викентія Гирина; 26.) Франца и Станислава Юраковъ; 27.) Іосифа, Виктора и Франца братьевъ Боричевскихъ, Екатерину Щепановичеву урожденную Боричевскую, въ предстательствѣ мужа своего Іосифа Шепановича; Дороту Рогинскую урожденную Борачевскую въ предстательствѣ мужа, Антонія Рогинскаго, и Апполоніи Боричевской. 28.) Наслѣдниковъ Игнатія и Францишки изъ Бобровскихъ Загаранковъ: Каѣтана и Каролину урожденной Сухарзевской Загаранковъ, а такъ же Людвику Загаранку, равномѣрно Станислава и Анну изъ фамилій Загаранковъ Заблоцкихъ, 29.) Станислава и Пляцыду Вильбутовъ, 30.) Наслѣдниковъ покойнаго Казимира Александровича, Александру мать, Альфонса, Юльяна, Раймунда, Павла и Ксаверія сыновей, Теклю дочь Александровичовъ; 31.) Хоронжаго б польскихъ войскъ Іосифа и Анну Павловскихъ, 32.) бывшаго Регента Ошмянскаго Земства, Мартина Пежарскаго, 33) Подкоморія Ошмянскаго Уѣзда Ѳеодора Ваньковича, 34) Виленскихъ Монахинь Базильянокъ, 35) Фелицiяну изъ Новогонскихъ и ея мужа Викентія Рогинскихъ, 36) Ошмянскаго Межеваго Судью Франца Хлудзинскаго, 37) Ошмянскаго Межеваго Регента Казимира Володковича, 38) Адвоката Михаила Щербинскаго, 39) Казимира Высоцкаго 40) отставнаго б. польскихъ войскъ солдата, Яна Шубинскаго жительствующаго въ Царствѣ Польскомъ Калишскаго Воеводства, 41) Виленскихъ Зарѣчныхъ Монахинь, Бернадинокъ, 42) Олькѣницкихъ Францишкановъ, 43) Крестьянку Теклу Вилейшувну. 44) Крестьянина Имѣнія Доржъ Ивана Снигаревича, 45) Ошмянскаго Земскаго Суда Засѣдателя, Іосифа Родзевича, 46) Надворнаго Совѣтника и Кавалера Антонія Хондзинскаго, 47) Засѣдателя Ошмянскаго Уѣзднаго Суда Антонія Піотровича, 48) Секретаря Ошмянскаго Уѣзднаго Суда Антонія Волчаскаго, 49) подлѣсничаго Фонъ-Богля, 50) Крестьянина имѣнія Доржъ Франца Юргелевича, 51) Ипполита Гринкевича.— съ тѣмъ чтобы онѣ всѣ или ихъ наслѣдники, пользуясь мѣрою принятою Правительствомъ, для облегченія въ составленіи означеннаго Аппеляціоннаго дѣла, содѣйствовали къ тому и сами представленіемъ въ Палату. не позже какъ въ годовый срокъ, всѣхъ письменныхъ по существу дѣла доказательствъ, какія были представлены ими при судоговореніи въ Судъ 1. Степени какъ то: подлинныхъ крѣпостныхъ актовъ, долговыхъ обязательствъ, контрактовъ, аппеляціонныхъ позывовъ и тому подобныхъ Документовъ съ переводами оныхъ на Россійскій языкъ, каковыя письменныя доказательства обязаны представить въ Палату на основаніи 2527 ст. Т. X. Законовъ Гражданскихъ изд. 1842 года при обстоятельныхъ прошеніяхъ съ точнымъ поясненіемъ тѣхъ доводовъ и документовъ на коихъ они основываютъ свои права, имѣя въ виду, что Гражданская Палата, по установленному въ сводѣ Законовъ порядку, составляетъ ревизіонную Инстанцію и потому не будетъ уже требовать отъ нихъ объясненій или возраженій, противу, подданныхъ соперниками ихъ прошеній; но поминованіи означеннаго выше срока, прямо приступитъ къ разсмотрѣнію и рѣшенію изъясненнаго выше дѣла въ такомъ положеніи въ какомъ оно тогда окажется.— Причемъ Палата предваряетъ, что если означенные документы съ переводами не будутъ ими представлены въ Палату въ назначенный годовый срокъ который считать со дня припечатанія первой публикаціи въ Виленскомъ Вѣстникѣ, то изъ нихъ аппеляторы или недовольные рѣшеніемъ Суда 1. Степени подвергнуть сами себя тому послѣдствію, что аппеляціонные ихъ позывы какъ неподкрѣпленные доказательствами и документами останутся безъ всякаго дѣйствія и обжалованное ими въ тѣхъ позывахъ рѣшеніе будетъ обращено къ надлежащему исполненію, довольные же стороны должны будутъ отнести къ собственной своей винѣ, всѣ невыгодные для нихъ послѣдствія, могущія произойти при рѣшеніи ихъ дѣла въ Палатѣ по доказательствамъ одной тяжущейся стороны и по тѣмъ бумагамъ копія въ Судѣ 1. Степени находились.—

Засѣдатель Олехновичъ.
Секретарь Троскалавскій.
Столоначальникъ Томашевичъ (164)

wiatu Macieja i Kazimierza rodzonych braci Lenczewęskich Joachima Snadzkiego, 22) Marcina Lenczewskiego, 23) Anielę Żytkiewiczowę z domu Zawadzkę, i potomstwo jéj siostry, zmarłej Anny Kruglickiej sukcessorów Wincentego Zawadzkiego, Aleksandra syna, Wiktoryę, Antoninę i Karolinę córek, Kruglickich, działających w stopniu Opieki oraz Antoniego brata, Teressę siostrę Zawadzkich i Teofilę z Zawadzkich Stryżewskę jako sukcessorów Ignacego Zawadzkiego, 24) Jeometra Jana Skryckiego, 25) Wincentego Giryna, 26) Franciszka i Stanisława Jurakow, 27) Józefa Wiktora i Franciszka braci Boryczewskich, Katarzynę Szczepanowiczowę z domu Boryczewską, w stopniu jéj męża Józefa Szczepanowicza; Dorotę Rogińskę z domu Boryczewskę z stopniu jéj męża, Antoniego Rogińskiego i Apolonię Boryczewskę, 28) sukcessorow Ignacego i Franciszkę z Bobrowskich Zaharankow: Kajetana i Karolinę z Sucharżewskich Zaharankow, oraz Ludwikę Zaharankowę równie też Stanisława i Annę z domu Zaharankow Zabłockich, 29) Stanisława i Placydę Wilbutow, 30) sukcessorów zmarłego Kazimierza Aleksandrowicza, Aleksandrą matkę, Alfonsa, Juliana, Rajmunda, Pawła i Ksawerego synow, Teklę córkę Aleksandrowiczow, 31) Chorążego b. Wojsk Polskich Józefa i Annę Pawłowskich, 32) byłego Regenta Oszmiańskiego Ziemstwa, Marcina Pezarskiego, 33) Podkomorzego Oszmiańskiego Powiatu Teodora Wańkowicza, 34) Wileńskich Mniszek Bazylianek, 35) Felicyannę z Nowogońskich i jéj męza Wincentego Rogińskich, 36) Oszmiańskiego Sędziego Granicznego Franciszka Chłudzińskiego, 37) Oszmiańskiego Granicznego Regenta Kazimierza Wolodkowieza, 38) Adwokata Michała Szczepańskiego, 39) Kazimierza Wysockiego, 40) odstawnego b. Wojsk Polskich Żołnierza, Jana Szubińskiego mieszkającego w Królestwie Polskim w Województwie Kalizkim, 41) Wileńskie Panny Zarzeczne Bernardyńki, 42) Olkienickich Franciszkanow, 43) Włościankę Teklę Wilejszuwnę, 44) Włościanina majątku Dorz Jana Snigarewicza, 45) Assessora Oszmiańskiego Sądu Ziemskiego, Józefa Rodziewicza, 46) Radcę Dworu i Kawalera Antoniego Chondzińskiego, 47) Assessora Oszmiańskiego Sądu Powiatowego Antoniego Piotrowicza, 48) Sekretarza Oszmiańskiego Sądu Powiatowego Antoniego Wolczackiego, 49) Podleśniczego von Bohla; 50) Włościanina majątku Dorz Franciszka Jurgielewicza, 51) Hippolita Hrynkiewicza;— z warunkiem, ażeby wszyscy tu wymienieni lub ich sukcessorowie, korzystając ze środka przez Rząd uchwalonego, względem ułatwienia im sposobu sformowania rzeczonej appellacyjnej sprawy, dopomogli też ku temu i ze swej strony przez złożenie w Izbie Cywilnej, nie poźniej jak w ciągu rocznego terminu wszystkich stosownych do istoty sprawy dokumentow, jakie były przedstawione przez nich w czasie odbywania procederu w sądzie 1-ej instancji jako to: autentycznych przedażnych aktów obligów, kontraktów, appellacyjnych pozwów i temu podobnych dokumentów, obok z tranzlacyami na język Rossyjski, jakowe to dowody, na piśmie winni są złożyć w Izbie na mocy 2.527 artykułu X. Tomu Układu Praw Cywilnych (edycyj 1842 roku), wraz ze szczegółowemi prośbami i dokładnemi pojasnieniami tych dowodów i dokumentow, na których opierają swe pretensye, mając to na względzie, że Izba podług przepisanego w Zbiorze praw porządku, stanowi rewizyjną instancyę, a przeto nie będzie od nich potrzebowała żadnych objaśnień lub zarzutów przeciw podanym przez przeciwne ich strony prośbom, lecz po upłynieniu zakreślonego wyżéj jednorocznego terminu, przystąpi wprost do rozpatrzenia i roztrzygnienia sprawy, w tym kształcie, w jakim się naówczas okaże; przyczém Izba zastrzega, że jeżeli rzeczone dokumenta z tranzlacyami nie będą przedstawione do Izby przez strony procederujące w ciągu określonego wyżéj rocznego terminu, który ma się liczyć od daty piérwszego wydrukowania niniejszego ogłoszenia w Kuryerze Wileńskim, tedy appellatorowie czyli niezadowoleni z wyroków piérwszej instancyi narażą sami siebie na te następstwa, że appellacyjne ich pozwy, jako nie wsparte dowodami i dokumentami, pozostaną bez żadnego skutku, obżałowany zaś przez nich w tych prośbach wyrok przyprowadzony będzie do należytego skutku; zadowolone zaś strony, będą musiały przypisać własnéj winie wszystkie niepomyślne dla nich skutki, które mogą wyniknąć w czasie roztrzygnienia ich sprawy w Izbie za samemi tylko dowodami jedynie żałującéj się strony, i za témi papierami, jakie się znajdowały w Sądzie 1-go Stopnia.

Assessor Olechnowicz.
Sekretarz Troskolawski.
Naczelnik Stołu Tomaszewicz. (164)

2

ТАБЕЛЬ

О количествѣ взимаемыхъ Виленскимъ Казеннымъ Акцизнымъ Управленіемъ акцизныхъ пошлинъ съ питей.

Съ питей выдѣлываемыхъ въ Городѣ за каждое ведро.	Серебром. Руб	Коп.	Съ привозимыхъ изъ внѣ города питей за каждое ведро.	Серебром. Руб	Коп.
Ординарнаго вина.	1	72	Ординарнаго вина.	1	72
Спирту.	3	43	Спирту.	3	43
Пива простаго	——	21	Водки угольной.	3	43
— — двойнаго	——	42	— — сладкой.	3	43
— — бутылочнаго.	——	69	Пива простаго.	——	22
— — Мартовскаго.	——	42	— — двойнаго.	——	43
— — Еврейскаго.	——	17	— — бутылочнаго.	——	69
— — подъ названіемъ краеваго портера.	——	69	— — Мартовскаго.	——	43
— — Меду.	——	21	— — подъ названіемъ краеваго портера.	——	69
			— — Меду.	——	31
			Съ боч. дрозжей заключающей въ себѣ 10 в.	3	43

Примѣчаніе: На основаніи Высочайше утвержденнаго 17-го Ноября 1842 года положенія Комитета Гг. Министровъ, крѣпость вина привознаго и выдѣлываемаго въ Вильнѣ, будетъ испытываема по Гидрометру Тралеса.— Ординарнымъ почитается вино непревосходящее крѣпостью по нововведенному Гидрометру Тралеса 47 40/100 и соотвѣтствующее 25 % Мильса и 38 % Рихтера; а свыше сей крѣпости и до 74 70/100 включительно по Тралесу, считается спиртомъ.

Виленской Казенной Палаты Секретарь В. Заборовскій. (159)

TABELLA

Wskazująca ilość pobieranych akcyznych poszlin przez Wileński Skarbowy Zarząd Akcyzny, za trunki.

Od trunkow wyrobionych w Mieście za każde wiadro.	Srebrem. Rub.	Kop.	Od przywożonych z prowincyj za każde wiadro.	Srebrem. Rub.	Kop.
Wódki Ordynaryjnej.	1	72	Wódki ordynaryjnej.	1	72
Spirytusu.	3	43	Spirytusu.	3	43
Piwa lekkiego.	——	21	Wódki probowej	3	43
— — dubeltowego.	——	42	— — słodkiej.	3	43
— — butelkowego.	——	69	Piwa prostego.	——	22
— — marcowego.	——	42	— — dubeltowego.	——	43
— — żydowskiego.	——	17	— — butelkowego.	——	69
— — pod imieniem krajowego porteru.	——	69	— — marcowego.	——	43
— — Miodu.	——	21	— — pod imieniem krajowego porteru.	——	69
			Miodu.	——	31
			Od becz. drożdży, zawierającej w sobie 10 w.	3	43

Uwaga: Na osnowie Najwyżej utwierdzonego w dniu 17-m Listopada 1842 roku postanowienia Komitetu PP. Ministrów, stopień mocy wódki tak przywożonej jako i z miasta pochodzącej, będzie oznaczony według Hidrometru Tralesa. Za ordynaryjne uważa się wódka mająca mocy, podług nowowprowadzającego się Hidrometru Tralesa 47 40/100 proby, która odpowiada 25 % probie Milsa i 38 % Richtera; wyższej zaś proby aż do 74 70/100 włącznie podług Tralessa, uważa się za spirytus.

Sekretarz Wileńskiej Izby Skarbowej Zaborowski. (159)

ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

2. Лидскаго Уѣзда въ разстояніи семи миль отъ Г. Вильны имѣется для продажи вотчинный Гг Бароновъ Ле-Фортовъ фолварокъ Волкишки, при коемъ 4 крестьянскіе, двора а по послѣдней переписи 16 мужеска пола душъ пространство земли до 13 уволокъ, земли на ней одна уволока товарнаго лѣса, хорошее дворовое строеніе; корчма приносящая дохода 70 руб. серебромъ; 5 бочекъ посѣва ржи, и на 70 возовъ луговъ. Желающій пріобрѣсти этотъ фольварокъ благоволитъ сообщиться съ повѣреннымъ Гг. Ле-Фортовъ б. Засѣдателемъ Ошмянскаго Уѣзднаго Суда Антоніемъ Ревковскимъ, жительствующимъ въ имѣніи Франополѣ, состоящемъ Ошмянскаго Уѣда Германишскаго Прихода въ разстояніи одной мили отъ почтовой Вороновской Станціи.— (176)

2. Въ Магазинѣ Яновскаго въ домѣ Фроляндовъ при б. Клиникѣ имѣется для продажи Полотно отличной бѣлилны и крѣпости фабричнаго Замечковскаго бѣленія полуштуки N. 1, 7 руб N. 2. 6 руб. сереб. Въ семъ же Магазинѣ принимаются издѣлія для выбѣленія въ Замечковской Бѣлильни.

Печ. доз Вилен. Стар. Полиц. Юкавскій. (171)

2. Въ имѣніи Замечекъ имѣется къ продажѣ Свиней англійской породы, пара по 15 руб. сереб. и Поросять двое 3. руб. сереб.

Печатать разрѣшаю Маіоръ Юкавскій. (172)

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

2. Folwark Wolkiszki w P-cie Lidzkim o mil 7 od miasta Wilna leżący dziedzictwa JWW. Baronow le Fortow, mający ogólnej obszerności do 13-tu włok w której znajduje się lasu towarnego więcej włoki z zabudowaniem Dwornem dobrem, dusz mężkich po ostatniej rewizji 16-cie chat włościańskich 4-ry. karczma czyniąca dochodu rocznego rubli sr 70 wysiewu żytniego beczek 5, Łąk na wozów 70, jest do sprzedania.— Życzący takowy Folwark nabyć zgłosi się do b. Assessora Sądu P-tu Oszmianskiego Antoniego Rewkowskiego Plenipotenta, mieszkającego w Folwarku Franopolu w Powiecie Oszmiańskim w Parafii Hermaniskiej o milę od stacji Pocztowej Woronowskiej. (176)

2. W Magazynie P. Janowskiego w domu Frolandów obok byłej Kliniki znajduje się do sprzedania Płótno pięknej białości i mocy fabrycznego Zameczkowskiego bielenia za półsztuki N. 1 rs. 7. N. 2 rs. 6. W tymże Magazynie przyjmują się wyroby do bielenia na Blech Zameczkowski. (171)

2. W Zameczku dostać można Swiń z rassy angielskiej para zdatnych do rozpłodu po rubli sr. 15. prosiąt dwoje rs. 3. (172)

Симъ доводится до всеобщаго свѣдѣнія, что утвержденный, за нѣсколько предъ симъ мѣсяцевъ, Высшимъ Учебнымъ Начальствомъ, второй образцовой для благородныхъ Дѣвицъ Пансіонъ, содержимый Г-жею Германовою, перенесенъ отъ Св. Юрія изъ дома Эвангелическаго на Нѣмецкой улицѣ, въ домъ Мирскаго на Виленской улицѣ. (170)

Podaje się do wiadomości osób interessowanych, że utwierdzony przed kilką miesiącami przez Wyższą Szkolną Zwierzchność drugi Wzorowy dla Szlachetnych Panien Pensyon, a zostający pod zarządem P. Hermanowej przeniosł się od S-go Jerzego z domu Ewangielickiego na ulicy Niemieckiej, do domu JW. Mirskiego na ulicy Wileńskiej. (170)

ВИЛЬНА, Въ Тип. Ѳ. Глюксберга, печ. доз. 4-го Мая 1845 г. Испр. долж. Цензора и Кав. А. Мухинъ.